

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словенечко и македонско издание. — Огласи по тарифата. — Текушта сметка при Народната банка на ФНРЈ за претплата и одделни изданија бр. 1032-Т-220, за огласи 1032-Т-221.

Среда, 8 декември

БЕЛГ

БРОЈ 51

ГОД. X

бр. 9 — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 26-276, Продавно одделение 22-619, Тел. централа 28-010.

609.

Врз основа на чл. 36-точ. 6 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина на заедничкото заседание на Сојузниот собор и на Соборот на производители одржана на 25 ноември 1954 година донесе

ОДЛУКА

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА СТАВАЊЕ ВО СИЛА ГЛАВАТА XIV НА УСТАВОТ ОД 1946 ГОДИНА

Се прогласува и влегува во сила Законот за ставање во сила Главата XIV на Уставот од 1946 година, усвоен од Сојузниот собор на заседанието од 24 ноември 1954 година и од Соборот на производители на заседанието од 24 ноември 1954 година, во согласност со Соборот на народите на состанокот на тој Собор од 24 ноември 1954 година.

СНС (А) 150

25 ноември 1954 година

Белград

Сојузна народна скупштина

Претседател,

Моша Пијаде, с. р.

ЗАКОН

ЗА СТАВАЊЕ ВО СИЛА ГЛАВАТА XIV НА УСТАВОТ ОД 1946 ГОДИНА

Член 1

Со денот на влегувањето во сила на Законот за јавното обвинителство престануваат да важат одредбите од Главата XIV — Јавно обвинителство — на Уставот на Федеративна Народна Република Југославија од 31 јануари 1946 година.

Член 2

Овој закон влегува во сила со денот на прогласувањето на заедничкото заседание на обата дома на Сојузната народна скупштина.

610.

Врз основа на чл. 15-точ. 6 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина на заседанието на Сојузниот собор од 25 ноември 1954 година и на заседанието на Соборот на производители од 25 ноември 1954 година донесе

ОДЛУКА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА СОЈУЗНИОТ ОПШТЕСТВЕН ПЛАН ЗА 1954 ГОДИНА

1. — Во главата XXIII одделот 3) се менува и гласи:

„3)

Железничките транспортни претпријатија што реализираат добивка ќе уплатат на одделна сметка 90% од реализираната добивка.

Од износот уплатен на сметката од претходниот став ќе се издвојат за фондот за покривање на загубите на железничките транспортни претпријатија 3.950 милиони динари, а остатокот ќе се уплати во инвестициониот фонд на Заедницата на железничките претпријатија.

Уплатите по претходните ставови се вршат пред секое оданочување на добивката.“

2. — Овие измени и дополненија на Сојузниот општествен план влегуваат во сила осмиот ден по објавувањето во „Службениот лист на ФНРЈ“ со важност од 1 јануари 1954 година.

Сојузна народна скупштина

СНС (А) 146

25 ноември 1954 година

Белград

Претседател

на Сојузната народна скупштина,

Моша Пијаде, с. р.

Претседател

на Соборот на производители, на Сојузниот собор,

Иван Божиќиќ с. р.

Влада Зечевиќ с. р.

611.

Врз основа на чл. 15-точ. 6 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина на заседанието на Сојузниот собор од 25 ноември 1954 година и на заседанието на Соборот на производители од 25 ноември 1954 година донесе

ОДЛУКА

ЗА ДОПОЛНЕНИЕ НА СОЈУЗНИОТ ОПШТЕСТВЕН ПЛАН ЗА 1954 ГОДИНА

1. По главата XXXV се додава нова глава XXXVa, која гласи:

„1)

Со цел да се среди пазарот и ублажи переметувањето во основните пропорции на општествените планови, се повлекува дел од вишоките на паричните средства што се создале од покачувањето на цените на пазарот, и тоа:

а) федерацијата ќе го повлече вишокот на приходите што ќе го реализираат над расходите предвидени со Сојузниот општествен план за 1954 година и измените на тој план, како и над расходите како разлика во цените при извозот и увозот извршени до 31 декември 1954 година;

б) народните републики ќе повлечат 50% од разликата меѓу реализираната добивка и добивката што служела како основ за изработка на републичките општествени планови.

Сојузниот извршен совет со одделна одлука ќе го утврди износот на добивката што служел како основ за изработка на републичките општествени планови, и тоа според документацијата и материјалите за изработка на сојузниот општествен план и на републичките општествени планови.

Разликата во смисла на ставот 1 точка б) на овој оддел се утврдува по сојузното оданочување на добивката.

Реализираната добивка на подрачјето на народната република се утврдува според завршните сметки на стопанските организации и на установите со самостојно финансирање што го плаќаат данокот на добивката.

Износите на средствата повлечени врз основа на точ. а) и б) од овој оддел федерацијата и народните републики ќе ги уплатат на одделна сметка при Народната банка на ФНРЈ — Главната централа.

Сојузниот извршен совет ќе донесе прописи за употребата на средствата од претходниот став. Сојузниот извршен совет ќе и' ги поднесе овие прописи на Сојузната народна скупштина на одобрение.

2)

Се овластува Сојузниот извршен совет да ги утврди износите на авансите што народните републики ќе ги уплатат како разлики реализирани во смисла на точка б) оддел 1 на одделна сметка при Народната банка на ФНРЈ, и тоа во вкупен износ од 22 милијарди динари.

Уплатата на авансите во износ од 22 милијарди динари ќе се изврши до 28 февруари 1955 година, со тоа што делот на авансите од 16 милијарди динари да се уплати до 15 јануари 1955 година.

Сојузниот извршен совет ќе ги утврди и срокоите за конечната уплата на средствата реализирани врз основа на точка б) оддел 1 по одобрувањето на завршните сметки на стопанските организации.

3)

Народните републики ги повлекуваат износите утврдени врз основа на точка б) оддел 1 од реализирањето приходи на буџетите и фондовите на народните републики, на околите (градовите, градските општини со одделни права) и фондовите на стопанските организации.

Народните републики ќе го пропишат начинот на утврдувањето и уплатата на износите од претходниот став.

4)

Правата на работните колективи на платниот фонд кој произлегува од вкупно реализираната добивка на стопанските организации како и резервните фондови на стопанските организации не можат да се намалат врз основа на одредбите од одделите 1, 2 и 3 од оваа глава.

2. Ова дополнително на Сојузниот општествен план влегува во сила со денот на донесувањето.

Сојузна народна скупштина

СНС (А) 152

25 ноември 1954 година

Белград

Претседател
на Сојузната народна скупштина,

Моша Пијаде, с. р.

Претседател
на Соборот
на производителите,
Иван Ђекичковиќ, с. р.

Претседател
на Сојузниот собор,
Влада Зечевкиќ, с. р.

612.

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ЈАВНОТО ОБВИНИТЕЛСТВО

Врз основа на чл. 71 точ. 2 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта, се прогласува Законот за јавното обвинителство, што го усвои Сојузната народна скупштина на заседанието на Сојузниот собор од 24 ноември 1954 година.

ПР бр. 33

26 ноември 1954 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Моша Пијаде, с. р.

ЗАКОН

ЗА ЈАВНОТО ОБВИНИТЕЛСТВО

I ОСНОВНИ ОДРЕДБИ

Член 1

Јавното обвинителство е државен орган што врши функција на кривичното гонење и други права и должности определени со закон

Член 2

Во вршењето на своите права и должности јавното обвинителство е самостојно и работи во рамките и врз основа на закони, како и врз основа на смерници од Сојузниот извршен совет.

Републичкиот јавен обвинител работи и врз основа на смерници од републичкиот извршен совет.

Член 3

Правата и должностите на јавното обвинителство ги вршат: Сојузното јавно обвинителство, републичките јавни обвинителства, покраинското јавно обвинителство, окружните јавни обвинителства и околските јавни обвинителства.

Подрачјата на окружните и околските јавни обвинителства ги утврдува Сојузниот извршен совет.

Член 4

На чело на јавното обвинителство се наоѓа сојузниот јавен обвинител.

II ОПШТА НАДЛЕЖНОСТ И ОВЛАСТУВАЊА

Член 5

Основно право и основна должност на јавното обвинителство е да ги гони сторителите на кривични дела и сторителите на стопански престапи.

Јавното обвинителство врши и други права и должности определени со овој и со други закони.

Член 6

Во вршењето на гонењето на сторителите на кривични дела за кои се гони по службена должност јавното обвинителство се грижи за отпирањето на кривични дела и изнајдувањето на виновните сторители, подава барање за започнување кривична постапка, подига и го застапува обвинението, изјавува редовни и вонредни правни легоси и презема други дејствија за кои е овластено според законот.

Член 7

Во вршењето на гонењето на сторителите на стопански престапи, јавното обвинителство подава барање за гонење стопанските и други организации и одговорните лица во тие организации и ги има соодветните права и должности како и во вршењето на гонењето на сторителите на кривични дела.

Член 8

Кога со управен акт е повреден закон во корист на поединец или правно лице, а на штета на општествената заедница, јавното обвинителство е овластено да ги врши сите дејствија што според одредбите од Законот за управните спорови може да ги врши странката што го започнува спорот.

Јавниот обвинител може да започне управен спор во рок од три месеци од денот кога управниот акт и' е доставен на странката во чија корист е донесен актот.

Управен спор можат да започнат: сојузниот јавен обвинител и републичкиот односно покраинскиот јавен обвинител, ако со одделен закон не е определено поинаку.

Сојузниот јавен обвинител започнува управен спор кога за решавање на спорот во прв степен е надлежен Сојузниот врховен суд, републичкиот јавен обвинител кога за решавање на спорот во прв степен е надлежен републичкиот врховен суд, а покраинскиот јавен обвинител кога за решавање на спорот во прв степен е надлежен Врховниот суд на Автономната Покраина Војводина.

Член 9

Ако народниот одбор на општината, околијата или градот или неговиот орган не ги употреби правните средства (тужби, жалби, барање за извршување или обезбедување и др.) што му припаѓаат во поглед на општенонародниот имот со кој управуваат тие или стопанските организации или установите, јавното обвинителство е овластено да ги употреби тие средства за да се обезбедат општествените интереси. Ако народниот одбор на свое заседание донел заклучок да не го употреби правното средство што му припаѓа, јавното обвинителство може да го употреби тоа правно средство по добиена согласност од републичкиот односно покраинскиот извршен совет.

Јавното обвинителство може да ги употреби правните средства од претходниот став во рокот што му е определен на народниот одбор, а ако народниот одбор или негов орган пропуштил некаков процесуален рок јавното обвинителство може со одветното правно средство да го употреби и по истекот на опсфедениот рок, а најдоцна триесет дена по истекот на рокот.

Во користањето на овие правни средства јавното обвинителство истапува од името на соодветната политичко-територијална единица, а решенијата што ќе бидат донесени по повод овие правни средства го обврзуваат органот што управува со општенонародниот имот.

Правните средства ги поднесува според ставот 1 на овој член окружниот јавен обвинител.

Пред да го употреби правното средство од името на политичко-територијалната единица јавниот обвинител ќе побара известувања од надлежниот орган на народниот одбор дали намерава да го употреби правното средство што му припаѓа.

Јавното обвинителство може да го овласти републичкиот или покраинскиот јавен правобрани- тел да презема поодделни дејствија и да врши застапување во постапката по повод употребата на правното средство според ставот 1 на овој член.

Член 10

Јавното обвинителство може да му предложи на надлежниот државен орган во границите на

своите права и должности да ги поништи или укине решенијата и другите акти на народниот одбор и неговите органи донесени во управната постапка што се незаконити односно со кои е повреден општиот интерес.

Ова право го врши окружниот јавен обвинител ако е во прашање акт на народниот одбор на општината или на неговите органи, а ако е во прашање акт на народен одбор на околија односно град и на неговите органи тоа право го врши републичкиот односно покраинскиот јавен обвинител.

Предлогот од јавниот обвинител мора да биде писмен и образложен.

Член 11

Јавното обвинителство е овластено да му укажува на надлежниот државен орган, што ги врши надзорните или други права определени со закон спрема поодделни установи, стопански и други самоуправни организации, на одлуките на тие установи и организации со кои е повреден закон, давајќи за тоа писмено образложение.

Овластувањето од претходниот став го врши окружниот јавен обвинител ако надзорните или другите права ги вршат органите на народниот одбор на околија односно град. Ако надзорните или другите права ги врши републички односно покраински орган, тоа овластување го врши републичкиот односно покраинскиот јавен обвинител, а ако тие права ги врши сојузен орган — сојузниот јавен обвинител.

Ако надлежниот државен орган по повод претупредувањето од јавниот обвинител не ги употреби надзорните или другите права што му се определени со закон, покраинскиот, републичкиот односно сојузниот јавен обвинител може целиот предмет да го испрати до надлежниот извршен совет, односно до неговиот орган што се грижи за законитоста на работата на установите и организациите.

Член 12

Јавното обвинителство има право да бара да се одложи или запре извршувањето на извршните судски решенија и решенијата на управните органи, ако смета дека со нив е повреден закон и ако против такво решение може да се употреби редовно или вонредно правно средство односно да се започне управен спор, доколку поради извршувањето би се создала тешко отстранлива штета.

Предлогот за одлагање или запирање на извршувањето може да го поднесе покраинскиот, републичкиот и сојузниот јавен обвинител.

Предлогот се поднесува до судот или до управниот орган што е надлежен да го нареди извршувањето, односно што е надлежен да го спроведе извршувањето.

Судот односно управниот орган до кој предлогот е поднесен времено ќе го одложи односно ќе го запре извршувањето, а предлогот ќе го испрати до непосредно повисокиот суд односно орган, кој ќе реши конечно за предлогот.

Одложеното односно запреното извршување ќе се стави во тек ако јавниот обвинител или странката не ќе го употреби правното средство или не ќе започне управен спор во законскиот рок.

Одредбите од овој член не се однесуваат до запирањето на извршувањето на казните, мерките за безбедност и воспитно-поправителните мерки.

Член 13

Државните органи се должни да му укажуваат правна помош на јавното обвинителство.

Јавниот обвинител има право да бара од државните органи, установите, стопанските и општествените организации определени известувања и податоци кои му се потребни за преземање дејствијата за кои е овластен. Бараните известувања

и податоци ќе му се стават на располагање доколку со закон не е определено поинаку.

Член 14

Јавните обвинители примаат од граѓаните предлози, изјави и известувања и преземаат соодветни дејствија за кои се овластени според законот.

За да ги врши своите права и должности јавното обвинителство ја утврдува фактичната состојба преку суд или друг овластен државен орган. Тоа може и непосредно да бара изјави и известувања од граѓаните ако тоа му служи на обезбедувањето и остварувањето на нивните права и интереси.

III ОРГАНИЗАЦИЈА НА РАБОТАТА

Член 15

Овластувањата што му припаѓаат на јавното обвинителство ги вршат: сојузниот јавен обвинител, републичкиот јавен обвинител, покраинскиот јавен обвинител, окружниот јавен обвинител и околинскиот јавен обвинител.

Секој од овие јавни обвинители постапува во границите на својата фактична надлежност, доколку со закон не е определено поинаку.

Сојузниот јавен обвинител може да определи окружниот јавен обвинител да ги врши работите од надлежноста на околинскиот јавен обвинител за подрачје на градот односно на една или повеќе околии.

Носната надлежност на јавниот обвинител се определува според подрачјето за кое е основано јавното обвинителство.

Член 16

Повисоките јавни обвинители вршат надзор над работата на пониските јавни обвинители.

Повисоките јавни обвинители имаат право и должност да им ставаат забелешки на пониските јавни обвинители за недостатоците во работата, како и да им даваат упатства и наредби за правилното вршење на должноста. Упатствата и наредбите можат да се однесуваат и до постапување во поодделен предмет.

Упатствата и наредбите од повисоките јавни обвинители задолжителни се за пониските јавни обвинители.

Член 17

Повисокиот јавен обвинител е овластен да врши секое од поодделните права и должности што му припаѓаат на понискиот јавен обвинител, доколку со одделен закон не е определено поинаку.

Повисокиот јавен обвинител може работата на поодделен предмет или вршењето на определено дејствие од надлежноста на подредениот јавен обвинител да му ја довери на друг јавен обвинител.

Член 18

Секој јавен обвинител може да има еден или повеќе заменици. Заменикот на јавниот обвинител може да врши секое од дејствијата за кои е овластен обвинителот според законот.

Ако јавниот обвинител е отсутен или спречен, во раководењето со јавното обвинителство го застапува заменикот што ќе го определи тој во согласност со непосредно повисокиот јавен обвинител.

Секој јавен обвинител може, ако нема заменик, за вршење поодделни дејствија од надлежноста на јавното обвинителство да овласти службеник што работи на правни работи.

Член 19

За јавен обвинител и заменик на јавен обвинител може да биде назначен државјанин на Федеративна Народна Република Југославија кој ги исполнува сите услови за прием во државна служба, кој има завршен правен факултет и кој не

бил осудуван поради кривично дело кое го прави морално неподобен за вршење должноста јавен обвинител.

Лицето што се назначува за околински јавен обвинител или за негов заменик мора да има положен судиски или адвокатски испит и три години пракса на правни работи, а лицето што се назначува за окружен јавен обвинител или негов заменик положен судиски или адвокатски испит и најмалку шест години пракса на правни работи. По исклучок, за околински или окружен јавен обвинител или за нивни заменици може да биде назначено и лице што не положило судиски односно адвокатски испит, но кое има најмалку три односно шест години пракса на правни работи. Такво лице не може да остане на должноста јавен обвинител односно заменик ако во срок од една година по назначувањето не го положи свој испит.

Јавните обвинители и замениците во републичкото и покраинското јавно обвинителство се назначуваат од редовите на истакнатите јавни обвинители или истакнатите правници, што по завршењето на правен факултет поминале десет години на пракса во јавното обвинителство или на други правни работи. За заменикот на сојузниот јавен обвинител потребни се најмалку дванаесет години пракса.

Професорите по право на факултет можат да бидат назначени за јавни обвинители иако не ги исполнуваат условите од ст. 2 и 3 на овој член.

Член 20

Сојузниот јавен обвинител го назначува и разрешува Сојузниот извршен совет.

Замениците на сојузниот јавен обвинител ги назначува и разрешува сојузниот јавен обвинител врз основа на согласноста од Сојузниот извршен совет.

Републичкиот јавен обвинител и неговите заменици ги назначува и разрешува сојузниот јавен обвинител врз основа на согласноста од републичкиот извршен совет.

Покраинскиот јавен обвинител и неговите заменици ги назначува и разрешува јавниот обвинител на Народна Република Србија врз основа на согласноста од покраинскиот извршен совет.

Окружниот и околинскиот јавен обвинител и нивните заменици ги назначува и разрешува републичкиот јавен обвинител врз основа на согласноста од републичкиот извршен совет, на подрачјето на Автономната Покраина Војводина врз основа на согласноста од покраинскиот извршен совет, а на подрачјето на Автономната Косовско-метохиска Област врз основа на согласноста од обласниот извршен совет.

Член 21

Пред да стапат на должност јавните обвинители и нивните заменици ја даваат оваа изјава:

„Свечено изјавувам дека во својата работа ќе постапувам според законот, дека својата должност ќе ја вршам совесно и дека ќе го пазам социјалистичкиот строј на Федеративна Народна Република Југославија.“

Сојузниот јавен обвинител свка изјава ја дава пред Сојузниот извршен совет, републичките јавни обвинители и замениците на сојузниот јавен обвинител пред сојузниот јавен обвинител, покраинскиот, окружниот и околинскиот јавни обвинители и замениците на републичките односно на покраинскиот јавен обвинител пред републичкиот јавен обвинител, а другите заменици на јавните обвинители пред окружните јавни обвинители.

Член 22

Стручни соработници во јавното обвинителство се: приправници, референти и секретари.

Член 23

За приправник може да биде назначено лице што завршило правен факултет и кое ги исполнува другите услови за стапувањето во државна служба.

Приправниците се назначуваат во околските и окружните јавни обвинителства и постепено се распоредуваат на сите работи, за да се здобијат со пракса од сите области на работата на јавното обвинителство.

Член 24

Приправничката пракса трае три години, од коишто една година приправникот мора да помине во околски или окружен суд или во окружен стопански суд.

Приправникот се здобива со правото да полага судиски испит по наполнети две години приправничка пракса.

По поможениот судиски испит и завршената приправничка пракса приправникот се назначува за референт во околско или окружно јавно обвинителство.

Лицата што положили адвокатски испит се назначуваат веднаш за референти. За референти можат да бидат назначени и лица што не положили судиски односно адвокатски испит, ако завршиле правен факултет, поминале три години на правни работи и положили стручен испит.

Член 25

За референти во републичко и покраинското јавно обвинителство се назначуваат лица што ги исполнуваат условите за околските јавни обвинители.

За референти во Сојузното јавно обвинителство се назначуваат лица што ги исполнуваат условите за окружните јавни обвинители.

Член 26

Секретари можат да бидат назначени само во покраинското, републичко и Сојузното јавно обвинителство.

За секретари во републичко и покраинското јавно обвинителство можат да бидат назначени лица што ги исполнуваат условите за окружните јавни обвинители.

За секретари во Сојузното јавно обвинителство можат да бидат назначени лица што ги исполнуваат условите за замениците на републички јавен обвинител.

Член 27

Приправниците ги назначува републичкиот јавен обвинител, а на подрачјето на Автономната Покраина Војводина покраинскиот јавен обвинител.

Референтите и секретарите во Сојузното јавно обвинителство ги назначува сојузниот јавен обвинител, а во републичкото и покраинското јавно обвинителство републичкиот јавен обвинител. Референтите во околско и окружно јавно обвинителство ги назначува републичкиот јавен обвинител, а на подрачјето на Автономната Покраина Војводина покраинскиот јавен обвинител во согласност со републичкиот јавен обвинител.

Член 28

Административните, финансиските и другите службеници во јавното обвинителство ги назначува соодветниот јавен обвинител.

Член 29

Доколку со овој закон не е определено поинаку, на јавните обвинители, нивните заменици и другите службеници на јавните обвинителства се применуваат прописите што важат за државните службеници.

Член 30

Платите на јавните обвинители, на нивните заменици и на стручните соработници се определуваат со сојузни прописи.

Член 31

Претсметката на приходите и расходите на јавните обвинителства ја составува сојузниот јавен обвинител и ја поднесува до Сојузниот извршен совет.

Оваа претсметка влегува во состав на сојузниот буџет.

Член 32

Правилата за внатрешната организација и работењето на јавните обвинителства ги донесува сојузниот јавен обвинител а ги потврдува Сојузниот извршен совет.

IV ДИСЦИПЛИНСКИ ОДРЕДБИ

Член 33

Јавните обвинители се дисциплински старешини за сите службеници што работат под нивното раководство.

Член 34

За судење на дисциплинските престапи на јавните обвинители, на нивните заменици и на службениците на јавните обвинителства се формираат дисциплински судови.

Дисциплинскиот суд од прв степен се формира при секое републичко јавно обвинителство, а дисциплинскиот суд од втор степен при Сојузното јавно обвинителство.

Член 35

Дисциплинскиот суд од прв степен е надлежен за судење на дисциплинските престапи на сите јавни обвинители, нивните заменици, како и на другите службеници на јавните обвинителства на територијата на републиката, освен за судењето на дисциплинските престапи на републичкиот јавен обвинител и на неговите заменици.

Дисциплинскиот суд од втор степен решава по жалбите против решенијата на дисциплинските судови од прв степен.

Дисциплинскиот суд при Сојузното јавно обвинителство истовремено е дисциплински суд од прв степен за судењето на дисциплинските престапи на републичките јавни обвинители и на нивните заменици, како и на службениците на Сојузното јавно обвинителство, освен на сојузниот јавен обвинител.

Вишиот дисциплински суд при Сојузниот извршен совет решава по жалбите против решенијата на дисциплинскиот суд при Сојузното јавно обвинителство донесени во прв степен.

Член 36

Дисциплинските судови од прв и втор степен се составени од претседател и двајца судии. На претседателот и на судиите им се одредуваат заменици.

Претседателот и еден судија на дисциплинскиот суд и нивните заменици, како и дисциплинскиот обвинител кај дисциплинскиот суд при републичкото јавно обвинителство ги именува републичкиот јавен обвинител, а за дисциплинскиот суд при Сојузното јавно обвинителство сојузниот јавен обвинител. Еден судија и негов заменик одредува синдикалната организација.

Член 37

Доколку во овој закон не е определено поинаку, во поглед на дисциплинската одговорност на јавните обвинители, на нивните заменици, како и на другите службеници на јавните обвинителства ќе се применуваат одредбите од Законот за државните службеници.

V ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 38

До крајот на 1956 година можат, по исклучок, да се назначуваат за јавни обвинители, заменици, секретари и референти и лица што не ги исполнуваат условите во поглед на школското образование, потребната пракса и положениот судиски испит (член 19 од овој закон).

Јавните обвинители, замениците, секретарите и референтите назначени врз основа на одредбата од претходниот став, како и лицата што на денот на влегувањето во сила на овој закон ќе се најдат на должноста јавни обвинители и нивни заменици а не ги исполнуваат условите во поглед на школското образование, потребната пракса и положениот испит (член 19 од овој закон), остануваат на овие должности се додека Сојузниот извршен совет не ќе определи поинаку.

Член 39

Во срок од шест месеци од влегувањето во сила на овој закон ќе се изврши преведување на постарите помошници и помошниците во јавните обвинителства на звањата определени со овој закон. При преведувањето, во поглед на условите за овие звања ќе се применува одредбата од ставот 1 на членот 38 од овој закон.

Член 40

Со влегувањето во сила на овој закон, овластувањата на јавните правобранители, на финансиската инспекција и на другите државни органи за започнување постапка пред стопански суд поради стопански престапи на стопанските и други организации и одговорните лица во тие организации за изјавување жалби против судските решенија и за вршење други дејствија во оваа постапка, преминуваат на окружните јавни обвинители односно на републичниот или покраинскиот јавен обвинител. Сите несвршени предмети јавните правобранители ќе им ги отстапат на надлежните јавни обвинители во срок од петнаесет дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

По исклучок од одредбата на претходниот став, во постапката по предметите што на денот на влегувањето во сила на овој закон се наоѓаат на решавање кај стопанските судови ќе учествува и натаму до нивното завршување надлежниот јавен правобранител.

Член 41

Со влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Законот за јавното обвинителство од 22 јули 1946 година, како и другите прописи што се во спротивност со одредбите од овој закон.

По исклучок од одредбата од претходниот став, додека на влезе во сила законот за процесната, вонпроцесната и извршната постапка и законот за спштата управна постапка јавното обвинителство и натаму ќе го врши правото на подигање барање за заштита на законитоста против правосилните решенија донесени по граѓанските и управните предмети според одредбите на чл. 14 до 17 од Законот за јавното обвинителство од 22 јули 1946 година.

Член 42

Овој закон влегува во сила петнаесеттиот ден до објавувањето во „Службениот лист на ФНРЈ“.

613.

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ЗДРАВСТВЕНОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖБЕНИЦИТЕ

Врз основа на чл. 71 точ. 2 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устрој-

ство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта, се прогласува Законот за здравственото осигурување на работниците и службениците, што го усвои Сојузната народна скупштина на заседанието на Сојузниот собор од 24 ноември 1954 година и на заседанието на Соборот на производителите од 24 ноември 1954 година.

ПР бр. 31

28 ноември 1954 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Моша Пијаде, с. р.

ЗАКОН

ЗА ЗДРАВСТВЕНОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖБЕНИЦИТЕ

ГЛАВА I

ОСНОВНИ ОДРЕДБИ

Член 1

Општествената заедница со здравственото осигурување им ги осигурува на работниците и службениците и на лицата изедначени со нив, како и на членовите на нивните фамилии правата на здравствената заштита парични надоместувања и помошти според одредбите од овој закон.

Определените права врз основата на здравственото осигурување им се осигуруваат и на другите лица предвидени во овој закон.

Член 2

Здравственото осигурување го опфаќа:
правото на здравствената заштита;
правото на надоместување место плата во времето на временна неспособност за работа поради болест и во други случаи определени со овој закон;
правото на надоместување место плата во времето на отсуство поради бременост и раѓање и правото на помош за спрема на новородено дете, и
правото на надоместување на патните трошоци во врска со користењето на здравствената заштита.

Член 3

На лицата определени во овој закон им се осигурува и правото на надоместување на трошоците за закоп и на посмртна помош.

Член 4

Сите лица осигурени според овој закон имаат под исти услови еднакви права врз основата на здравственото осигурување.

Од осигурените лица не може да се бара наплата за користењето на правата утврдени со овој закон.

Член 5

Здравственото осигурување според овој закон го спроведуваат заводите за социјално осигурување организирани за подрачјето на околицата (градот) или за подрачјето на повеќе околии односно за подрачјето на околицата и градот.

Заводите за социјално осигурување можат да овластат стопански и други организации и установи да вршат од името на заводите определени работи во спроведувањето на здравственото осигурување.

Член 6

Финансиски средства за здравственото осигурување им се осигуруваат на фондовите за здравственото осигурување, со кои управуваат заводите за социјално осигурување.

Фондовите за здравственото осигурување се формираат од придонесот што го плаќаат стопанските и други организации, установите и работодавците за сите лица што се на работа кај нив, како и другите обврзници на придонесот според одделните прописи.

Член 7

Заводите за социјално осигурување не можат на осигурените лица да им ги откажат или намалат правата утврдени со закон затоа што немаат расположиви финансиски средства.

Осигурените лица имаат право на судска заштита заради остварување правата утврдени со овој закон.

Член 8

Правата од здравственото осигурување не можат со договор да се менуваат ниту да се пренесуваат на друг, а не можат да бидат ни предмет на извршување или осигурување, освен надоместувањето место плата.

Надоместувањето место плата може да биде предмет на извршување и осигурување само за барањето издржување што е утврдено со судско решение.

Паричните надоместувања и помошти според овој закон можат да бидат предмет на наследувања кога правото стасало за исплата а не било остварено додека осигуреникот бил жив.

ГЛАВА II ОСИГУРЕНИ ЛИЦА

Член 9

Работниците и службениците на работа на територијата на Федеративна Народна Република Југославија се осигурени според одредбите од овој закон без обзир на полот, годините на возраста и државјанство, како и без обзир дали работниот однос е заснован согласно прописите што постојат.

На земјоделските работници им се гарантира осигурувањето според одредбите од овој закон под истите услови како и на другите работници. Сојузниот извршен совет определува со свои прописи кои лица на работа на имотите на земјоделските домаќинства се сметаат како земјоделски работници осигурени според овој закон.

Државјаните на Федеративна Народна Република Југославија се осигурени според одредбите од овој закон и кога се на работа во странство во служба на југословенски државни органи, установи и стопански организации, или во друга служба според овластението дадено врз основа на одделните прописи, доколку правата предвидени со овој закон не им се осигурени со меѓународни договори односно со прописите на меѓународните организации и установи при кои се на работа.

Поблиски прописи за спроведувањето на здравственото осигурување за лицата на служба во странство и за условите за користење на здравственото осигурување во странство донесува Сојузниот извршен совет.

Член 10

Со работниците и службениците во поглед на правата од здравственото осигурување според овој закон се издначени:

- 1) членовите на претставничките тела на органите на власта што примаат постојана награда за својата работа;
- 2) избраните лица на постојаните должности со постојана награда во општествените организации, во стручните здруженија и комори, ако им е тоа единствено или главно занимање;
- 3) странските државјани што според одделните договори са размена на специјалисти или во рамките на меѓународната техничка помош се вклучат на работа во Федеративна Народна Република Југославија.

Член 11

Според одредбите од овој закон се осигурени и ги имаат определените права од здравственото осигурување и следниве лица:

- 1) учениците во стопанството;
- 2) учениците на нижите и средните стручни школи, како и студентите на вишите школи, факултетите и високите школи, додека ја вршат задолжителната практична работа во стопанските организации или во установите;

3) лицата што времено го прекинале работниот однос затоа што од страна на стопанските организации или установите се упатени на школување односно стручно усовршување и за тоа време примаат од нив стипендија односно плата;

4) лицата на доброволна пракса (волонтерите) што не примаат плата;

5) Уживателите на лични и фамилијарни пензии, како и уживателите на инвалиднините определени според прописите за социјално осигурување;

6) лицата на јавни работи организирани од државните органи или општествените организации, ако работат на тие работи најмалку шест часа дневно и примаат награда во натура или пари;

7) лицата што во срок од еден месец по престанокот на работниот однос му се пријават заради запослување на надлежниот орган на службата за посредување на трудот, ако непосредно пред престанокот на работниот однос биле осигурени најмалку шест месеци без прекин или дванаесет месеци со прекини за последните две години;

8) лицата што во срок од еден месец по завршеното стручно оспособување, односно по завршеното школување во нижите стручни, средните или вишите школи или на факултетите и високите школи му се пријават заради добивање работа на надлежниот орган на службата за посредување на трудот;

9) лицата што во срок од еден месец по отслужувањето на воениот срок во Југословенската народна армија, или во срок од еден месец по завршеното лекување лотем отпуштањето од таа воена служба му се пријават на надлежниот орган на службата за посредување на трудот заради добивање работа, ако биле осигурени најмалку шест месеци без прекин или дванаесет месеци со прекини за последните две години пред да стапат на отслужување на воениот срок или на таа воена служба стапиле непосредно по завршеното стручно оспособување или школување;

10) лицата повредени на организирани јавни работи или други организирани акции од општествен интерес, доколку не се спфатени во точката 6, како и другите лица што според одделните прописи се осигурени за случај на несреќа при работата — го поглед на лекувањето од повредите во врска со несреќата при работата.

Ако лицата од точ. 8 и 9 на претходниот став стапат на работа а дополнително ќе дојде до престанок на работниот однос пред да поминале во осигурувањето најмалку шест месеци, го задржуваат правото од здравственото осигурување под услов да му се пријават во срок од еден месец по престанокот на работниот однос на надлежниот орган на службата за посредување на трудот заради добивање работа.

Член 12

Според одредбите од овој закон се осигурени и членовите од фамилијите на работниците и службениците (член 9) и на лицата издначени со нив (член 10), што живеат на територијата на Федеративна Народна Република Југославија.

Според одредбите од овој закон се осигурени и членовите од фамилијите на лицата упатени на школување односно стручно усовршување (член 11

точка 3), членовите од фамилиите на уживателите на пензии и инвалидниот според прописите за социјалното осигурување (член 11 точка 5) и членовите од фамилиите на лицата пријавени заради добивање работа при органот на службата за посредување на трудот (член 11 точ. 7 и 9), што живеат на територијата на Федеративна Народна Република Југославија.

Брачниот другар и децата од лицата на служба во странство (член 9 ст. 3) се осигурени според одредбите од овој закон и кога престојуваат во земјата каде што се на служба тие лица.

Член 13

Правата од здравственото осигурување во смисла на членот 12 од овој закон ги имаат следниве членови од фамилијата на осигуреникот:

1) брачниот другар, како и децата (брачни, вонбрачни, усвоени, пасиноци и деца без родители земени на издршка) до наполнетата 16-та година возраст, а ако се на школување — до крајот на пропишаното редовно школување но најдоцна до наполнетата 25-та година возраст, под услов осигуреникот да го издржува брачниот другар односно децата;

2) родителите, очувот и маштеата, дедото и бабата, ако се неспособни за работа и немаат сопствени приходи достаточни за издршка, та поради тоа ги издржува осигуреникот;

3) браќата, сестрите и внучињата — до наполнетата 16-та година возраст, а ако се на школување — до крајот на пропишаното редовно школување но најдоцна до наполнетата 25-та година возраст, ако немаат родители како ни приходи достаточни за издршка, та поради тоа ги издржува осигуреникот.

Децата земени на издршка, браќата, сестрите и внучињата ги имаат правата од здравственото осигурување и кога имаат родители, ако родителите целело и трајно им се неспособни за стопанисување, како и во случај кога родителите им се наоѓаат на издржување казна, или ја напуштале земјата, или им е непознато живеалиштето, а родителите немаат имот од кој би можеле да се издржуваат децата — додека трае таквата состојба.

Ако детето, односно братот, сестрата или внучето го прекинуваат школувањето поради боледување одобрено од надлежниот орган на јавната здравствена служба; та поради тоа било спречено да го заврши школувањето до наполнетата 25-та година возраст, здравственото осигурување се продолжува до завршетокот на редовното школување, но најдоцна до наполнетата 26-та година возраст.

Ако децата, браќата, сестрите или внучињата станат исцело и трајно или за повеќе од една година неспособни за стопанисување пред да ги наполнат годините на возраст определени во ставот 1 точ. 1 и 3 на овој член им се продолжува правото на здравственото осигурување за сето време додека трае таа неспособност.

Сојузниот Извршен совет определува со свои прописи: најмал износ на приходите од членовите на фамилијата кој се смета достаточен за издршка, услови под кои се смета дека осигуреникот фактично го издржува членот на фамилијата, како и услови и начин на утврдувањето неспособноста за работа.

Како осигуреници во смисла на овој закон се сметаат лицата од чл. 9 до 11 на овој закон.

Член 14

Правото од здравственото осигурување според одредбите од овој закон ги имаат и:

1) брачниот другар на осигуреникот што не се здобил со правото на фамилијарна пензија затоа што не ги наполнил пропишаните години возраст ако во моментот на смртта на осигуреникот бил постар

од 40 години (жена) односно 55 години (маж), или ако бил помлад а има на издршка дете помладо од 14 години, или ако му се пријавил во рок од три месеци по смртта на осигуреникот на надлежниот орган на службата за посредување на трудот заради добивање работа;

2) брачниот другар на осигуреникот во случај на развод бракот, ако со судско решение му е определена издршка и ако ги исполнува условите од претходната точка, односно ако е трајно неспособен за работа — за сето време додека го има правото на издршка;

3) родителите на умрен осигуреник што ги издржувал тој до својата смрт, а кои не се здобиле со правото на фамилијарна пензија затоа што не ги наполниле пропишаните години возраст или затоа што фамилијарната пензија е исцрпена од страна на другите членови на фамилијата.

Член 15

Странските државјани што на територијата на Федеративна Народна Република Југославија се во служба на меѓународните организации и установи, странските дипломатски или конзуларни претставништва или во лична служба на странските државјани што уживаат дипломатски имунитет, се изземени од осигурувањето според одредбите од овој закон, ако со договорите или со меѓународните спогодби не е установено правото на здравствено осигурување и за тие лица.

Странските државјани споменати во претходниот став можат да го користат правото на здравствената заштита според овој закон ако установата односно организацијата доброволно го пријави на осигурување целокупниот свој персонал.

ГЛАВА III

ПРАВАТА ОД ЗДРАВСТВЕНОТО ОСИГУРУВАЊЕ

1. Здравствена заштита во случај на болест и повреда, бременост и раѓање

Член 16

Здравствената заштита опфаќа:

- 1) лекарски преглед и лекување во здравствените установи и дома кај болниот;
- 2) давање лекови и други лековити средства и санитарски материјал потребен за лекување;
- 3) лекарски и друга стручна нега и помош пред, за време и потем раѓањето во здравствените установи и дома кај родилката;
- 4) нега на забите (вадење, лекување и пресобирање заби);
- 5) лекување со потполна снабденост во сите објекти на природните лекувалници што се организирани како здравствени установи, кога е нужно такво лекување.

Под одделни услови определени со овој закон на осигурениците им се осигуруваат и следниве видови здравствена заштита:

- 1) заботехничка помош и забни протетички средства;
- 2) протези и други ортопедски помашни и санитарни направи;
- 3) лекување во природни лекувалници без снабденост кога такво лекување е корисно но не е нужно.

Со здравственото осигурување редовно се осигурува разликата меѓу трошоците за обични обувки и трошоците за ортопедски обувки. Кога ортопедските обувки имаат својство на ортопедско помагало или е составен дел од ортопедска помашна направа, со здравственото осигурување се осигурува полниот износ на трошоците за ортопедските обувки.

За трошоците на сместување и снабдување во природните лекувалишта (став 1 точка 5) заводите за социјално осигурување плаќаат паушални износи кои ги определува републичкиот (покраинскиот, обласниот) совет за народно здравје и социјална политика по предлог од републичкиот (покраинскиот, обласниот) завод за социјално осигурување. Бидејќи определените паушални износи се задолжителни за сите заводи за социјално осигурување.

Сојузниот извршен совет односно органот овластен од него може, по предлог од советот за народно здравје и социјална политика на народната република, да определи кои објекти во поодделни природни лекувалишта се сметаат како здравствени установи.

Член 17

Сојузниот извршен совет, односно органот овластен од него, определува:

индикации и контриндикации за лекување во природните лекувалишта;

индикации за заботничка помош и потреба од протези и ортопедски помагала;

стандарди (квалитет, срок на траењето и сл.) за материјали во заботничките работи, за изработка протези, ортопедски помагала, санитарни направи и слично, како и видови и типови ортопедски помагала и санитарни направи.

Сојузниот извршен совет може со свои прописи да ги определи нормите за количините лекови при нивното пропишување и начинот на издавање на лековите и други лековити средства и санитарски материјал потребен за лекување.

По барањето од осигуреното лице можат да се извршат заботнички работи и да се испорачат протези, ортопедски помагала и санитарни направи над пропишаните стандарди, ако разликата во цената ќе ја плати осигуреното лице.

Член 18

Правото на здравствената заштита предвидена во членот 16 став 1 од овој закон го имаат сите осигуреници (чл. 9 до 11).

Правото на здравствената заштита предвидена во членот 16 став 1 точ. 1 до 4 го имаат сите членови од фамилијата (чл. 13 и 14) на осигурениците споменати во членот 12 на овој закон.

Сојузниот извршен совет определува со свои прописи:

1) кои членови на фамилијата имаат право на здравствена заштита од членот 16 став 1 точка 5 од овој закон, и

2) кое време треба осигуреникот да биде осигурен за да имаат неговите членови на фамилијата право на тој вид здравствена заштита.

Работниците и службениците (член 9) и лицата на доброволна пракса (член 11 точка 4) имаат право на здравствена заштита ако се редовно на работа најмалку со половина полно работно време пропишано за работите на кои работат. По исклучок, правото на здравствена заштита го имаат осигурениците и кога не работат најмалку половина полно работно време затоа што според оценката од надлежниот здравствен орган не се способни за работа со најмалку половина полно работно време, ако се на работа со онолку време колку што и' одговара на нивната работна способност. Тоа право го имаат и осигурениците — жени што поради доене на детето работат со скусено работно време според одделните прописи.

Правото на здравствена заштита им припаѓа на осигурениците (чл. 9 до 11) без обзир на должината на работното време кога е потребна таа заштита во врска со повреда поради несреќа при работа, односно во врска со професионално заболување за коешто на осигуреникот му припаѓаат правата како за случај на несреќа при работата.

Членовите од фамилиите на работниците и службениците на работа со непотполно работно време имаат право на здравствена заштита според овој закон само во случаи кога осигуреникот има право на работа со скусено работно време според оделните прописи.

Член 19

Правото на здравствената заштита предвидена во членот 16 став 2 од овој закон го имаат:

1) работниците и службениците во работен однос (член 9) и избраните функционери во општествените организации, стручните здруженија и коморите (член 10 точка 2), — ако се на работа со полно редовно работно време и ако се осигурени најмалку шест месеци без прекин напоследно пред поболувањето или најмалку дванаесет месеци со прекин за последните две години пред поболувањето;

2) лицата што се времено вон работен однос (член 11 точ. 7 и 9) — ако се осигурени најмалку шест месеци без прекин или дванаесет месеци со прекин за последните две години пред поболувањето;

3) членовите на претставничките тела на органите на власта (член 10 точка 1);

4) учениците во стопанството (член 11 точка 1);

5) уживателите на пензии и инвалидни осигурувања (член 11 точка 5).

По исклучок од одредбите на ставот 1 точка 1 од овој член, работниците и службениците во работен однос имаат право на здравствената заштита од членот 16 став 2 од овој закон и кога не работат со полно работно време затоа што по сценка од надлежниот здравствен орган не се способни за работа со полно работно време, ако се на работа со работно време коешто и' одговара на нивната работна способност. Тоа право го имаат и осигурениците — жени кои поради доене дете работат со скусено работно време според оделните прописи.

Правото на здравствената заштита предвидена во членот 16 став 2 од овој закон припаѓа без обзир на времето поминато во осигурувањето, ако е потребна таа заштита во врска со повреда поради несреќа при работата, односно со професионалното заболување за коешто на осигуреникот му припаѓаат правата како за случај на несреќа при работата според оделните прописи.

Под условите од ст. 1 и 2 на овој член, правото на здравствената заштита предвидена во членот 16 став 2 од овој закон го имаат брачниот другар и децата на осигуреникот (член 13 став 1 точка 1 и член 14 точ. 1 и 2).

Сојузниот извршен совет определува со свои прописи:

1) кои видови здравствена заштита од членот 16 став 2 на овој закон им се осигуруваат на членовите на фамилиите споменати во членот 13 став 1 точ. 2 и 3 и во членот 14 точка 3 од овој закон, и

2) кое време треба осигуреникот да биде осигурен за да имаат тие членови на фамилијата право на определени видови здравствена заштита.

Член 20

Со правото на здравствена заштита под условите од чл. 18 и 19 на овој закон се здобиваат осигурениците со засновување работен однос или со здобивање со друго својство кое дава право на здравствено осигурување според овој закон (чл. 9 до 11).

Правото на здравствена заштита трае за сето време додека постои својството што го дава правото на здравствено осигурување во смисла на чл. 9 до 11 од овој закон, како и еден месец по престанокот на тоа својство.

Лекувањето започнато за време траењето на осигурувањето се продолжува и по престанокот на осигурувањето, и тоа за еден месец, без обзир на работната способност на осигуреникот, а ако осигуреникот

туреникот во тој срок станал времено неспособен за работа поради болест, лекувањето се продолжува за сето време додека осигуреникот е времено неспособен за работа поради болест.

Член 21

Членовите од фамилијата од осигуреник што бил осигурен најмалку шест месеци без прекин или дваесет месеци со прекин за последните две години непосредно пред да стапи на отслужување воениот срок во Југословенската народна армија, го задржуваат правото на здравствено осигурување и за времето додека осигуреникот се наоѓа на таа воена служба.

Правото на здравствено осигурување го имаат и членовите од фамилијата на осигуреник што по отслужувањето на воениот срок во Југословенската народна армија го задржува правото на здравствено осигурување во смисла на членот 11 точка 9 од овој закон.

2. Надоместувањето место плата во случај на болест

Член 22

Работниците и службениците (член 9), членовите на претставничките тела на органите на власта (член 10 точка 1), избраните лица на постојаните должности во спитствените организации, стручните здруженија и коморите (член 10 точка 2) и учениците во стопанството (член 11 точка 1) имаат право на надоместување место плата кога:

1) поради болест или повреда се времено неспособни за работа;

2) заради лекување или медицински испитувања се сместени во стационарните здравствени установи, освен во случаите од членот 16 став 2 точка 3 на овој закон;

3) како времено неспособни за работа поради болест или повреда се упатени, по предлог од надлежниот лекар на јавната здравствена служба, во некое друго место заради куќна нега или погодни климатски услови (промена на престојот);

4) се спречени да работат било потполно или делум поради определено лекување или лекарски преглед или медицински испитувања, кои не можат да се извршат во редовното работно време на осигуреникот;

5) се спречени да работат затоа што по наредба од надлежниот орган на здравствената служба се изолирани како бацилоносци или поради заразна болест во нивната околина;

6) од надлежниот орган на јавната здравствена служба се одредени да негуваат болен член на потесната фамилија;

7) од надлежниот орган на јавната здравствена служба се одредени за придружник на болен учтеник на лекување или лекарски преглед во некое друго место, ако за тоа време на нив припаѓа редовна плата како на лица на службено патување.

Учениците и студентите на задолжителна практична работа (член 11 точка 2), лицата на јавни работи (член 11 точка 6) и лицата осигурени за случај на несреќа при работата (член 11 точка 10), имаат право на надоместувањето само ако се времено неспособни за работа или сместени заради лекување во стационарна здравствена установа го преска со повреда поради несреќа при работата или професионално заболување.

Уживатели на пензија што се на работа имаат право на надоместувањето место плата во случаите од ставот 1 на овој член ако за времето во кое се на работа не примаат пензија.

Член 23

Надоместувањето место плата се определува редовно врз основа на средноста на платите со постојаните додатоци за работа во редовното работно време исплатени за последните три месеци пред

овој месец во кој настапил случајот што го дава правото на надоместување во смисла на членот 22 на овој закон (основа за надоместување).

Ако осигурувањето траело помалку од три месеци, како основа за надоместувањето се зема средноста на платите исплатени до месецот во кој настапил случајот што го дава правото за надоместувањето. Ако случајот што го дава правото на надоместување настапил во месецот во кој е засновано осигурувањето, како основ за надоместувањето се зема платата договорена односно пропишана за редовното работно време.

Делот на платниот фонд што го распоредува дополнително стопанската организација не се зема по основата за надоместување, по стопанските организации при распределбата на платниот фонд ги земаат во обзир и дните на болувањето како да се поминати на работа.

Сојузниот извршен совет може за поодделни категории осигуреници да установи со одделни прописи и паучални основи за надоместување место плата, а може, не менувајќи ја битно висината на основата за надоместување, да пропише надоместувањето место плата да се определува и за сите осигуреници или поодделни категории осигуреници според разредите на осигурувањето односно според други основи по кои се разредуваат работниците и службениците заради определување плата.

Член 24

Надоместувањето место плата во случаите споменати во членот 22 став 1 точка 1 и точ. 3 до 6 од овој закон изнесува:

1) 80% од основата за надоместување (член 23) за првите седум дена, а 90% од основата за надоместување потем седум дена — за осигурениците што се осигурени најмалку шест месеци без прекин или дваесет месеци со прекин за последните две години непосредно пред да почне правото на надоместување;

2) 60% од основата за надоместување за првите седум дена, а 70% од основата за надоместување потем седум дена — за осигурениците што пред да почне правото на надоместување не се осигурени шест месеци без прекин или дваесет месеци со прекин за последните две години.

На осигурениците што ќе стапат на работа по завршеното стручно оспособување односно школување, та ќе станат неспособни за работа поради болест пред да го наполните пропишаното време на осигурувањето за полно надоместување (став 1 точка 1), им припаѓа надоместување место плата по точката 1 на првиот став, независно од траењето на осигурувањето.

Ако осигуреникот во срок од триесет дена по престанокот на боледувањето ќе стане одново времено неспособен за работа од иста болест, новото боледување се смета како продолжување на првото боледување.

Член 25

На учениците во стопанството — без обзир на видот на заболувањето, на осигурениците чијашто неспособност за работа е предизвикана со несреќа при работата или со професионално заболување, како и на осигурениците што се определени за придружник на болниот (член 22 став 1 точка 7), им припаѓа надоместување место плата, по исклучок од одредбите на членот 24 став 1 на овој закон, од првиот ден на изостанувањето од работа во висина на полниот износ на основата за надоместување (член 23).

На осигурениците болни од туберкулоза (од сите форми) им припаѓа надоместување место плата, по исклучок од одредбите на членот 24 став 1 од овој закон, од првиот ден на изостанувањето од работа во висина на полниот износ на основата за

надоместување ако се осигурени најмалку шест месеци без прекин или дванаесет месеци со прекини за последните две години пред да почне правото на надоместување, а во висина од 75% од основата за надоместување ако не го исполнуваат тој услов на претходното осигурување.

Член 26

Стопанските и другите организации како и работодавците плаќаат од своите средства надоместување место плата за првите седум дена неспособност за работа поради болест и повреда за осигурениците — мажи, како и половина од тоа надоместување за осигурениците — жени.

Установите плаќаат надоместување место плата на товар на пивната претсметка во сите случаи до крајот на оној месец во кој започнало правото на надоместувањето.

Член 27

Кога лекар на јавната здравствена служба во текот на лекувањето на осигуреникот што прима надоместување место плата ќе установи дека здравствената состојба на осигуреникот е подобрена до таа мерка што би можел да работи со скусено работно време и дека таквата работа од здравствено становиште би била корисна за воспоставување полна работна способност, ќе му одреди на осигуреникот работа со скусено работно време. За времето на работата со скусено работно време на осигуреникот му припаѓа дел од надоместувањето место плата (чл. 24 и 25) што му одговара сразмерно на времето поминато на работа спрема полно работно време.

Работата со скусено работно време од претходниот став се врши под надзор на надлежниот лекар на јавната здравствена служба, а може да трае најдолго една година.

Стопанските организации и установи при кои осигуреникот бил на работа до поболувањето должни се во случаите од ставот 1 на овој член да му осигурат на осигуреникот работа со скусено работно време. По исклучок, стопанската организација односно установата може да биде ослободена од таа должност ако надлежната инспекција на трудот утврди дека воопшто или за определено време не постои можност да се осигури работата со скусено работно време.

Член 28

Кога осигуреникот поради определен лекарски преглед, лекување или медицинско испитување (член 22) став 1 точка 4), или затоа што е определен за придружник на болен (член 22 став 1 точка 7), бил спречен да работи извесно време во текот на работниот ден, му припаѓа надоместување место плата (чл. 24 и 25) во оној дел што му одговара на сразмерот меѓу времето поминато вон работа и полното работно време.

На осигуреникот што ќе побара за време на редовното работно време лекарска помош што можел да ја користи и вон работното време, не му припаѓа надоместување место плата за изгубеното работно време. По исклучок, на осигуреникот му припаѓа надоместување и во таков случај ако надлежниот лекар на јавната здравствена служба потврди дека барањето на лекарска помош во работното време било оправдано.

Член 29

На осигуреник што се наоѓа заради лекување или медицинско испитување во здравствена установа во која има полносно снабдување (стационарна здравствена установа), му припаѓа правото на делото надоместување место плата, чија висина зависи од бројот на членовите на фамилијата што ги издржува осигуреникот (член 13).

Делското надоместување се определува во процент од надоместувањето што би му припаѓало на осигуреникот според чл. 24 и 25 од овој закон, и изнесува:

- 50% — за осигурениците без фамилија;
- 75% — за осигурениците со еден член на фамилијата;
- 90% — за осигурениците со два члена на фамилијата;
- 100% — за осигурениците со три или повеќе членови на фамилијата.

Членовите на фамилијата што се на работа како и членовите на фамилијата — уживатели на пензија не се земаат во обзир при определувањето висината на делското надоместување место плата.

На уживателите на пензии, како и на уживателите на инвалидни поради намалување работната способност над половина, им припаѓа за времето на лекување во стационарните здравствени установи намален износ на пензијата односно инвалиднината според ставот 2 на овој член. Сојузниот извршен совет ги определува со свои прописи износите под кои нема да се врши намалување на пензиите и инвалиднините во смисла на претходните ставови, како и начинот на измалувањето фамилијарните пензии кога се во прашање повеќе соуживатели.

Член 30

На укрцаните морнари на големата крајбрежна или на делгата пловидба, како и на бродарите укрцани на бродовите на речната пловидба, додека се наоѓаат во странство како членови на посадата, стопанската организација на којашто и' припаѓа бродот е должна да го осигури за свој трошок потребното лекување и полносно снабдување за сето време на боледување. Ова важи и за времето додека се задржува бродот во странски пристаништа, ако поради природата на болеста не е нужно да се искрца болниот заради сместување во болница, во кој случај трошоците на болничкото лекување паѓаат на товар на надлежниот завод за социјално осигурување.

За време на боледувањето поминато на брод осигуреникот има право на надоместување место плата според одредбите на членот 29 од овој закон.

Член 31

Во времето на претходното осигурување од шест односно дванаесет месеци предвидено според одредбите од овој закон се засметува и времето што осигуреникот го поминал како ученик во стопанството, времето на поранешното примање на надоместување место плата за време на боледувањето, бременоста и раѓањето, времето на примањето на пензија и инвалиднина според прописите за социјалното осигурување поради намалување работната способност над половина, времето поминато на воена вежба, времето поминато вон работен однос за кое што осигуреникот му е пријавен на органот на службата за посредување на трудот ако бил претходно осигурен најмалку шест месеци без прекин или дванаесет месеци со прекини за последните две години, како и времето поминато на неплатено отсуство до триесет дена.

При утврдувањето дали постои непрекинато осигурување ќе се смета дека осигурувањето не е прекинато во случај на преминување од еден работен однос во друг ако до новото стапување на работа не поминало повеќе од триесет дена, односно ако осигуреникот му се пријавил во тој срок на надлежниот орган на службата за посредување на трудот заради добивање работа.

Стапувањето на работа непосредно пред стапување на служба во постојаниот кадар на Југословенската народна армија ќе се смета како непрекинато, и времето на тоа работење се собира со

времето на работењето по отпуштањето од таа служба, ако до повторното вклучување на работа не поминало повеќе од триесет дена, односно ако осигуреникот му се пријави во тој срок на органот на службата за посредување на трудот заради добивање работа.

При одредување правото на надоместување место плата на осигурениците — повратници се смета дека тие ги исполнуваат условите од претходното осигурување според одредбите од овој закон.

Член 32

Правото на надоместување место плата го има осигуреникот за сето време додека постои временна неспособност за работа, т. е. додека надлежниот лекар на јавната здравствена служба, односно лекарската комисија не утврди дека е воспоставена работната способност, или додека не ќе биде комисијски утврдено дека настанала инвалидност.

На осигуреникот што ќе стане времено неспособен за работа поради болест за времето додека се наоѓа на неплатено отсуство, му припаѓа надоместување место плата само по истекот на неплатеното отсуство, ако во тоа време уште постои неспособноста за работа поради болест.

Член 33

Надоместувањето место плата за време на негување на болен член од фамилијата на осигуреникот му припаѓа најмногу за петнаесет дена — ако болниот член на фамилијата е помлад од 14 години, а најмногу за седум дена — ако болниот член на фамилијата е постар од 14 години.

По исклучок од одредбата на претходниот став, надоместувањето место плата за време на негување болен член од фамилијата може да се продолжи и над седум односно петнаесет дена. Продолжувањето на правото на надоместување се одобрува најмногу до триесет дена, по предлог од надлежниот лекар на јавната здравствена служба. По исклучок, кога на болно дете што го дон мајка му е неопходно потребна медицинска нега, се одобрува продолжувањето на правото на надоместување и над триесет дена, по предлог од надлежната лекарска комисија.

Собранието на скопскиот (градскиот) завод за социјално осигурување ги установува со свое решение случаите и условите за исклучително продолжување правото на надоместување поради негување болен член од фамилијата.

Член 34

Осигурениците лица кога се наоѓаат во притвор или истражен затвор го задржуваат правото на здравствената заштита според овој закон за сето време додека се осигурени. Под истите услови го задржуваат правото на здравствената заштита и членовите од фамилијата на осигуреник што се наоѓа во притвор или истражен затвор.

Ако осигуреникот ќе биде ставен во притвор или истражен затвор за времето додека го прими надоместувањето место плата (член 22), му припаѓа од првиот ден на идниот месец по донесувањето на решението за ставањето во притвор или истражен затвор начелното надоместување место плата за време додека трае одобреното боледување.

Начелното надоместување по случаите од претходниот став се исплатува во обемат предвиден за надоместување на работниците и службениците за времето на отстранување од работа односно од должност — според списите за надоместувањата на работниците и службениците на стопанските организации за време на отсуствување од работа, односно според списите за платите на државните службеници.

На осигуреникот од ставот 2 на овој член кога ќе биде пуштен од притвор или истражен затвор затоа што постапката против него е запрена со пра-

восилно решение, или што со правосилна пресуда е ослободен од обвинението, или обвинението е одбиено — по не поради ненадлежноста на судот, му се исплатува разликата до полниот износ на надоместувањето место плата кое му припаѓа.

За времето на издржувањето на казната затвор или строг затвор на осигуреното лице не му припаѓаат правата од здравственото осигурување според овој закон.

Членовите од фамилијата на осигуреник што се наоѓа на издржување казната затвор до шест месеци, го задржуваат правото на здравствената заштита од членот 16 став 1 точ. 1 до 4 ако на осигуреникот не му престанало осигурувањето за времето додека ја издржува казната.

Член 35

На осигуреник што од заводот за социјално осигурување е уплатен во странство заради социјално лекување, за време на престојот во странство му припаѓа делско надоместување место плата, според членот 28 од овој закон.

Член 36

Осигуреник што во срок од триесет дена по престанокот на осигурувањето ќе стане неспособен за работа поради болест од која се лекувал непосредно пред престанокот на осигурувањето, има право на надоместување место плата за сето време додека е времено неспособен за работа поради таа болест.

Правото на надоместување место плата го има и осигуреникот што ќе стане неспособен за работа поради болест што станала по разрешувањето од должност а пред да истече отказниот срок.

На осигуреник што биде осигурен најмалку шест месеци без прекин или дванаесет месеци со прекин за последните две години непосредно пред престанокот на осигурувањето, а кој ќе стане неспособен за работа поради болест што станала во срок од триесет дена по престанокот на работниот однос, му припаѓа надоместување место плата според чл. 24 и 25 односно според членот 29 од овој закон, под услов пред болоувањето да му се пријави на надлежниот орган на службата за посредување на трудот.

На осигурениците што немаат право на надоместување место плата според одредбата од претходниот став, а кои примат според одделните прописи материјално осигурување додека се наоѓаат времено во работен однос, им се продолжува исплатата на тоа материјално обезбедување и за времето додека се неспособни за работа поради болест или бременост и раѓање, што настапите по престанокот на работниот однос.

Член 37

Осигуреникот не се здобива односно го губи правото на надоместување место плата за времето на болеста:

1) ако станал неспособен за работа поради последици на кривичното дело за кое е осуден со правосилна судска пресуда;

2) ако свесно ја предизвикал неспособноста за работа со намера да го користи правото според овој закон;

3) ако намерно го спречувал оздравувањето односно оспособувањето за работа;

4) ако без оправдан разлог не се одзове на поканата на определен лекарски односно комисијски преглед.

Осигуреникот го губи правото на надоместување место плата од моментот кога ќе се утврдат делата спомнати во точ. 1 до 4 на претходниот став, а губитокот на правото трае се додека надлежниот лекар не ќе утврди дека престанале последиците од тие дела (став 1 точ. 1 до 3), односно додека осигуреникот не се одзове на поканата за преглед (став 1 точка 4).

На осигуреник што без оправдан разлог не ќе се подложи на определено лекување за кое според przepisите што постојат не е потребен одделен при- станок, ќе му се запре исплатата на надоместува- њето место плата за времето на боледувањето додека не ќе постапи според издадените напоси.

3. Правата во случај на бременост и раѓање

а) Надоместување место плата

Член 33

Осигурениците — жени што според членот 22 од овој закон имаат право на надоместување место плата, за време на отсуството поради бременост и раѓање имаат право на надоместување место плата во траење од деведесет дена, и тоа по правило че- тиресет и пет дена пред и четириесет и пет дена по раѓањето.

Надоместувањето место плата за време на от- суство поради бременост и раѓање изнесува:

1) за осигурениците — жени што се осигурени најмалку шест месеци без прекин или дванаесет ме- сеци со прекини за последните две години непо- средно пред раѓањето — 100% од основата за надоместувањето определена според членот 23 од овој закон;

2) за осигурениците — жени што се осигурени помалку од шест месеци без прекини или помалку од дванаесет месеци со прекини во последните две години непосредно пред раѓањето — 80% од осно- вата за надоместувањето определена според чле- нот 23 на овој закон.

За времето поминато во здравствена установа во којашто родилката има потполно снабдување и' припаѓа надоместување место плата во ненамален износ.

На осигуреник — жена од ставот 1 на овој член што и по истекот на отсуството по раѓањето е не- способна за работа поради болест, и' припаѓа за вре- ме таква неспособност надоместување место плата според чл. 24 и 25 односно 29 од овој закон.

Член 39

На осигуреник — жена која за време од шест месеци по раѓањето, односно по предлог од здрав- ствената установа или од лекар на јавната здрав- ствена служба, до истекот на осмиот месец по ра- ѡањето работи со скусено работно време поради доене на детето, и' припаѓа за времето поминато во работа делот од надоместувањето место плата од членот 38 став 2 на овој закон што и' одговара на сразмерата на времето поминато на работа спре- ма полното редовно работно време.

На осигуреник — жена од ставот 1 на овој член која во заштитниот период на доењето ќе стане неспособна за работа поради болест, и при- паѓа додека трае таа неспособност, покрај надоместувањето според претходниот став, и делот од надоместувањето место плата според чл. 24 и 25 од овој закон што му одговара на скусеното работно време.

б) Помош за спрема на новородено дете

Член 40

На осигурениците — жени што имаат право на здравствено осигурување (чл. 9 до 11) им припаѓа за секое новородено дете помош за спрема на детето.

Правото на помош за спрема на детето го имаат и осигурениците (чл. 9 до 11) за случај на раѓање на женски член од нивната фамилија што има право на здравствено осигурување (чл. 12 и 13), ако се осигурени најмалку шест месеци без прекин или дванаесет месеци со прекини за последните две години пред раѓањето на детето. Под еднакви

услови тоа право го имаат и осигурените лица — жени од членот 14 на овој закон.

Износот на помошта за спрема на новороде- ното дете од ставот 1 на овој член го определува Сојузниот извршен совет со свои przepisи.

Собранието на околинскиот (градскиот) завод за социјално осигурување, како и собранието на републиканскиот (покраинскиот, обласниот) завод за социјално осигурување, може да реши помошта за спрема на новороденото дете, место во пари, да се дава било во спрема потребна за правилна нега на детето, било делум во пари а делум во спрема, со тоа што вкупната вредност на оваа помош треба да му одговара на износот на помошта опре- делен со сојузниот пропис.

Член 41

Помошта за спрема на новороденото дете и' се исплатува на мајката, ако со przepisите за спреду- вањето на овој закон не е определено да може исплатата да се изврши и на друго лице.

Помошта за спрема на новороденото дете при- мена пред раѓањето на детето ја задржува осигу- реникот и во случај на раѓање на мртво дете.

Помошта за спрема на новороденото дете при- паѓа и во случај кога детето е родено во рок од десет месеци по смртта на осигуреникот, односно по разводот на бракот со осигуреникот по којшто постои правото на оваа помош.

4. Надоместување на патните трошоци

Член 42

Надоместувањето на патните трошоци опфаќа:

1) надоместување на превозните трошоци, и
2) надоместување за трошоците за снабдува- ње и сместување за време на патувањето и престо- јот во друго место.

Правото на надоместување на патните трошо- ци го имаат осигурениците (чл. 9 до 11) и членовите на фамилиите од осигурениците од чл. 12, 13 и 14 на овој закон во случаи кога:

1) од здравствената установа, лекарската по- мисија или од надлежниот лекар на јавната здрав- ствена служба се упатени во друго место на специ- јален преглед или специјално лекување, или на ле- кувањето во стационарна здравствена установа;

2) од заводот за социјално осигурување се по- викани или упатени на комисииски или друг стру- чен преглед за да се утврди здравствената состојба и работната способност или за да се оствари пра- вото на здравствена заштита;

3) од заводот за социјално осигурување се упа- тени во природно лекувалиште.

Трошоците за враќање на болни морнари и бродари до првото домашно пристаниште односно до пристаништето на припадноста на бродот па- ѡаат на товар на стопанската организација на која и' припаѓа бродот.

На морнарите и бродарите што по искрцува- њето во првото домашно пристаниште се упатуваат на лекување во местото на својот постојан пре- стој или во здравствена установа, им припаѓа надоместување на патните трошоци како и во слу- чаите од ставот 1 на овој член.

Собранијата на околинските (градските) заводи за социјално осигурување можат со свои одлуки да го установат правото на надоместување на патните трошоци и во следниве случаи:

1) кога осигурениците односно членовите на фамилијата заминуваат од местото на работењето односно од местото на постојаниот престој со кое нема лекар, заради лекарски преглед или лекува- ње до најблискиот лекар или до здравствена уста- нова во друго место;

2) кога осигурениците се упатуваат на промена на престојот (член 22 став 1 точка 3).

Член 43

Надоместувањето за превозните трошоци се дава спрема најкусата релација, според основната тарифа за редовните превозни средства на јавниот сообраќај.

Заводот за социјално осигурување може во поодделни случаи по предлог од здравствената установа односно од надлежниот лекар на јавната здравствена служба, со обзир на состојбата на болниот или дојкината на патот, да одобри да се употреби и брз воз или повисока возна класа односно одделно превозно средство или друг постоен начин на превозот.

Одделниот начин на превозот во итни случаи го определува лекарот на јавната здравствена служба со дополнително одобрение од надлежниот завод за социјално осигурување.

Член 44

Висината на надоместувањето за трошоците на снабдувањето и сместувањето за време на патување и престој во друго место ја определуваат со свои решенија собранијата на околинскиот (градскиот) завод за социјално осигурување во границите на износот што ќе ги утврди собранието на републичкиот (покраинскиот, обласниот) завод за социјално осигурување.

За дената до наполнетата седма година возраст припаѓа половина од надоместувањето за трошоците на снабдувањето и сместувањето определено во смисла на претходниот став.

Член 45

Ако по оценка од надлежниот лекар на јавната здравствена служба, односно по оценка од лекарската комисија или здравствената установа, на уживателот на здравствената заштита му е нужен придружник за времето на патувањето, на осигуреникот му припаѓа надоместување на патните трошоци и за придружникот.

За дената до наполнетата 14-та година возраст се смета дека во секој случај е потребен придружник за времето на патувањето.

Собранието на околинскиот (градскиот) завод за социјално осигурување ги утврдува со своите решенија случаите во кои и условите под кои му припаѓа надоместување на патните трошоци на придружникот што престојува со болниот за времето на патувањето во здравствената установа. Решението за надоместување се донесува врз основа на мислењето од здравствената установа во која се лекува болниот, односно по предлог од лекарската комисија што ја утврдува неопходноста од лекување во изборно лекувалниште.

Ако придружник на болниот е службеник на јавната здравствена служба кој патува по налог на здравствената установа, место надоместување за трошоците на снабдувањето и сместувањето (член 43) му припаѓа соодветна диекција според прописите за надоместување на патните трошоци за службени патувања.

Член 46

Околинскиот (градскиот) завод за социјално осигурување е должен да ги надомести трошоците на превозот на болниот при приемот во здравствената установа, на пренесувањето од една во друга здравствена установа и на отпакетот од здравствената установа, кога потребата од престој е утврдена од здравствената установа во која е лекуван болниот.

Околинскиот (градскиот) завод за социјално осигурување е должен да им ги надомести трошоците на пренесувањето на уживателите на здравствена заштита и во случаи кога повали итноста или со обзир на состојбата на болниот превозувањето е извршено без претходен налог или одобрение од здравствената установа односно од надлежниот лекар на јавната здравствена служба.

ГЛАВА IV

НАДОМЕСТУВАЊЕ И ПОМОШ ВО СЛУЧАЈ НА СМРТ

Член 47

Во случај на смрт на осигуреникот, како и во случај на смрт на член на фамилијата на осигуреникот што има право на здравствено осигурување (чл. 12 и 13), на фамилијата односно на осигуреникот му припаѓа надоместување за трошоците на законот.

Ако законот не го извршила фамилијата на осигуреникот, односно осигуреникот, и' припаѓа на установата односно на лицето што го извршило законот право на надоместување на фактично сторените трошоци, но најмногу до износот на надоместувањето кое според овој закон би и' припаѓало на фамилијата односно на осигуреникот.

Собранијата на околинските (градските) заводи за социјално осигурување определуваат со свои решенија во границите на износот што ќе ги утврди собранието на републичкиот (покраинскиот, обласниот) завод за социјално осигурување, паучални износи што се исплатуваат како надоместување за трошоците на законот.

Член 48

Во случај на смрт на работник или службеник, или на осигуреник што е изедначен со нив според членот 10 тој, 1 и 2 на овој закон, на членовите на фамилијата (чл. 12 до 14), што ги издржувал осигуреникот до својата смрт, им припаѓа посмртна помош во износ на едномесечно полно надоместување место плата.

Во случај на смрт на уживател на пензија или уживател на инвалиднина поради неспособност за работа над половина според прописите за социјалното осигурување, на осигурените членови на фамилијата (чл. 12 до 14) што уживателот ги издржувал до својата смрт им припаѓа посмртна помош во висина на едномесечната последна пензија односно инвалиднина.

ГЛАВА V

УЧЕСТВО НА ЗАВОДИТЕ ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРУВАЊЕ ВО СПРОВЕДУВАЊЕТО НА МЕРКИТЕ ЗА СПРЕЧУВАЊЕ ЗАБОЛУВАЊА И НЕСРЕКНИ ПРИ РАБОТАТА

Член 49

Заводите за социјално осигурување се должни активно да учествуваат и соработуваат со надлежните државни органи при организирањето и спроведувањето на општите мерки за заштита на здравјето на осигурениците и членовите на нивните фамилии, а особено во спроведувањето мерките за отстранување причините на несреќните случаи и професионалните заболувања како и други штетни појави што се во врска со работата односно со работната околина и работните услови.

Околинските (градските) заводи за социјално осигурување можат да се согласат заеднички да преземаат мерки на превентивната здравствена заштита за чие остварување е потребно да учествуваат повеќе заводи и поголеми материјални средства.

Околинските (градските) заводи за социјално осигурување можат, согласно со органите надлежни по здравствените прашања и со установите на јавната здравствена служба, заедно со нив да преземаат извршување на превентивни мерки за подрачја на повеќе околии или на целата територија на народната република (на покраина, област).

Народните републики (покраина, област) ќе ги утврдат со поблиски прописи, со обзир на одделните услови и можности на поодделни подрачја, определените обврски на заводите за социјално

осигурување, како и на стопанските и други организации и установи во извршување на мерките за заштита на здравјето и работната способност на осигурениците во смисла на одредбите од овој закон.

Член 50

Лицата што првпат влегуваат на работа, или што влегуваат на работа по прекин подолг од шест месеци, или што преминуваат од едно занимање во друго, должни се да се подложат на претходен лекарски преглед во установа на јавната здравствена служба за да се утврди здравствената состојба и општата работна способност.

Републичкиот (покраинскиот, обласниот) извршен совет, односно народниот одбор на околицата (градот) за своето подрачје, определува во кои срокови ќе се воведат задолжителни здравствени прегледи за стапување на работа во поодделни стопански дејности, ако за поодделни занимања не постои таква обврска според одделните прописи, како и начинот на воведувањето и потребни мерки за воведувањето на задолжителни здравствени прегледи.

Со закон на народната република ќе се определи начинот и условите за добивање работа на лицата за кои со прегледите во смисла на ставот 1 од овој член ќе се утврди дека не се способни за работа на определени работи. Исто така ќе се определат начинот и условите за осигурување здравствената и материјалната заштита на лицата за коишто по завршеното стручно способување односно школување ќе се утврди со прегледите во смисла на ставот 1 на овој член дека се неспособни за работа, како и начинот и условите на здравствената и материјалната заштита на работниците и службениците при коишто ќе се утврди по подолг прекин на работата неспособност за работа.

Член 51

Стопанските организации се должни да организираат, во соработка со надлежните органи на здравствена служба а со учество на заводот за социјално осигурување, редовни систематски прегледи на учениците во стопанството и помладите работници до 18 години возраст, односно до навршената 21 година возраст — ако работат на работи штетни по здравјето.

Стопанските организации се должни да осигурат, со учество на заводот за социјално осигурување а во соработка со надлежните здравствени органи, периодични здравствени прегледи на лицата што работат на работи особено штетни или опасни по здравјето.

Периодичните и систематските прегледи на осигурениците на работа кај стопанските организации, установите и работодавците што според одделните прописи задолжително се вршат, паѓаат на товар на односите стопански организации, установи и работодавци, доколку според одделните прописи не паѓаат на товар на народните одбори.

Член 52

Околинскиот (градскиот) завод за социјално осигурување може да организира вонредни лекарски прегледи на сите осигуреници на работа во поодделни стопански организации и установи, да учествува во постапката за испитување несреќните случаи, како и да бара комисијски да се испитаат работните услови и работната околина со цел да се отклонат причините на поболувањата и несреќите при работата односно професионалните заболувања.

Член 53

Околинските (градските) заводи за социјално осигурување организираат со цел да се заштити здравјето на осигурениците и членовите на нивните фамилии, во соработка со надлежните органи на јавната здравствена служба, повремени систематски

и флуорографски прегледи на лицата опфатени со здравствената заштита според овој закон, систематски прегледи на забите кај децата и младината — членовите на фамилиите на осигурениците, како и други слични мерки за спречување на заболувањата.

Член 54

Околинските (градските) заводи за социјално осигурување можат да учествуваат, во соработка со општествените и стопанските организации и со службата на социјалната заштита, во организирање заедничко закрепнување на осигурениците, како и на децата и младината — членовите на фамилиите на осигурениците, на коишто со обзир на нивната здравствена состојба или состојбата на фамилијата во која живеат им е потребно закрепнување.

Заедничкото закрепнување на осигурениците или на децата во смисла на претходниот став заводите за социјално осигурување можат да го организираат и самите.

Собранијата на околинските (градските) заводи за социјално осигурување ги определуваат со свои решенија условите и начинот на користењето на закрепнувањето во случаите од ст. 1 и 2 на овој член.

ГЛАВА VI

ОСТВАРУВАЊЕ НА ПРАВОТО

1. Остварување на правото на здравствена заштита

Член 55

Правото на здравствена заштита го остваруваат осигурениците и членовите на нивните фамилии кај здравствените установи или кај лекарот на јавната здравствена служба врз основа на пропишаната легитимација со која го докажуваат својството на осигурено лице и врз основа на пропишаната исправа со која се утврдува личниот идентитет.

Органите на јавната здравствена служба не можат да не ја дадат здравствената помош во итни случаи затоа што осигуреното лице не е во можност својството на осигурено лице да го докаже со пропишаната легитимација.

Член 56

Осигурениците и членовите на фамилиите го остваруваат правото на здравствена заштита, по правило, кај здравствените установи и кај лекарот на јавната здравствена служба на подрачјето на заводот за социјално осигурување надлежен според местото на работата односно постојаниот престој.

По исклучок, осигурениците и членовите на фамилиите кога времено престојуваат во подрачјето на надлежниот завод, можат да го остварат правото на здравствена заштита од членот 16 став 1 точ. 1 до 4 на овој закон и кај здравствена установа, односно лекар на јавната здравствена служба на подрачјето на заводот за социјално осигурување на коешто времено престојуваат.

Ако според оценката на здравствената установа или лекарот на јавната здравствена служба специјалниот преглед или лекување не може да се изврши во здравствената установа на подрачјето на надлежниот завод за социјално осигурување, осигуреното лице го остварува правото на здравствени услуги, по правило, во најблискиот здравствен центар. По исклучок, заводот за социјално осигурување може по образложен предлог од надлежната здравствена установа односно лекарот на јавната здравствена служба, да одобри специјалниот преглед или лекување да се изврши во некој друг здравствен центар.

Ако осигуреното лице без оценката од надлежната здравствена установа односно лекарот, или без одобрение од надлежниот завод за социјално осигурување, користи лекување или специјални прегледи кај здравствена установа или лекар на јавната

здравствена служба во подрачјето на надлежниот завод, надлежниот завод за социјално осигурување ги сноси трошоците на лекарскиот преглед и лекување од членот 16 став 1 точ. 1 до 4 на овој закон, но не е должен да ги плати патните трошоци во врска со тој преглед односно лекување.

Трошоците за лекување во природни лекувалишта паѓаат на товар на заводот за социјално осигурување само за осигуреното лице што го упатила такво лекување.

Член 57

Ако осигуреникот, односно член на фамилијата на осигуреникот користел здравствени услуги кај лекар во надлежната јавна здравствена установа, заводот за социјално осигурување ќе ги надомести трошоците за прегледот, лекувањето и превозот кога поради итноста на случајот или други објективни причини не било можно да се бара здравствена помош од лекар на јавната здравствена служба.

Член 58

Лекувањето во странство на товар на социјалното осигурување може да го одобри надлежниот републички (покраински, областен) завод за социјално осигурување врз основа на решение од повисоката лекарска комисија на републичкиот (покраинскиот, областниот) завод за социјално осигурување за потребата од лекување во странство.

Решението за лекување во странство повисоката лекарска комисија може да го донесе само по претходно прибавено мислење од колегиумот на соодветната универзитетска клиничка болница дека лекувањето во земјава не може со успех да се изврши, а лекувањето во странство да е можно и дека веројатно би било успешно.

Сојузниот извршен совет со свои прописи може поблиску да ги определи условите и постапката за упатување на осигуреното лице на лекување во странство.

Член 59

Постапката за упатување на осигуреното лице во здравствените установи на лекување и начинот на давањето на здравствени услуги на осигурените лица упатени во здравствените установи ги определуваат народните републики со свои прописи, држејќи се за сојузните прописи за евиденцијата и образците во спроведувањето на здравственото осигурување.

Заводите за социјално осигурување можат со поодделни здравствени установи да склучуваат договори со кои можат да се утврдуваат и поблиски одредби за упатување на осигурено лице на лекување и за давање на здравствени услуги на осигурените лица.

Член 60

Лекарите во установите на јавната здравствена служба кои според посебните прописи се овластени за давање на здравствена заштита на осигурените лица (лекари — поединци), надлежни се да:

- 1) вршат прегледи и даваат наоди и мислења за болеста, го определуваат начинот на лекување и вршат потребни лекувања во здравствената установа и дома кај болниот, пропишуваат лекови и го следат текот на лекувањето, го упатуваат односно предлагаат болниот на определено лекување или на промена на престојот или на сликка за инвалидност;
- 2) ја оценуваат способноста за работа на осигуреникот во текот на траењето на болеста;
- 3) го оценуваат степенот на бременоста на осигуреникот-жената за да се определи отсуство поради бременост и раѓање;
- 4) ја установуваат потребата од придружник на болниот за времето на патувањето, даваат мислење за потребата од престој на придружникот во времето на лекување во друго место и го установуваат начинот за превозење на болниот во одделните случаи;

5) определуваат изолација на осигуреникот во случај на опасност од зараза;

6) ја определуваат потребата од отсуство на осигуреникот заради нека на некој член од фамилијата;

7) учествуваат во спроведувањето на определени мерки за заштита на здравјето и работната способност на осигуреникот (превентивна здравствена заштита), и вршат пропишани премеди на лицата пред стапувањето на работа;

8) водат пропишани евиденции за лекувањето и за општата здравствена состојба на осигурените лица, и вршат други работи во врска со здравствената заштита на осигурените лица предвидени со посебни прописи.

Републичкиот (покраинскиот, областниот) совет за народно здравје и социјална политика, по предлог од републичкиот (покраинскиот, областниот) завод за социјално осигурување, определува со свои прописи кои лекари во кои здравствени установи вршат поодделни работи во третходниот став.

Член 61

Лекарската комисија на заводот за социјално осигурување надлежна е да:

1) ја утврдува потребата и траењето на промената на престојот за осигурениците што се наоѓаат на боледување;

2) ја утврдува потребата од бањско или климатско лекување, и оценува дали е тоа нужно за успешно лекување, или може да се одбери како корисно но не и нужно, определува природно лекувалиште и траење на лекувањето и дава мислење дали на болниот му е потребен придружник во времето на таквото лекување;

3) дава стручни мислења и упатства во поглед на начинот на лекувањето;

4) го следи движењето и причините на неспособноста за работа на осигуреникот во своето подрачје и предлага потребни мерки, а според укажана потреба, според оценката од надлежниот завод, врши споредни прегледи на сите болни на работа во поодделни стопански организации или установи, односно во одделни гранки или дејности;

5) дава оценка за работна способност на осигуреникот на боледување — по упатот на лекарот што го лекува, односно по барањето од надлежниот завод за социјално осигурување, или по барањето од директорот на стопанска организација, старешината на установа или работодавецот;

6) решава за жалбите против наодите, мислењата и оценките дадени од лекарите-поединци;

7) дава мислење за барањата на осигуреното лице за надоместување на сторените трошоци за лекување.

Лекарската комисија се состои од најмалку тројна лекари и нивни заменици, а ја формира извршниот одбор на заводот за социјално осигурување.

Лекарската комисија е орган на заводот за социјално осигурување.

Околинскиот (градскиот) завод за социјално осигурување може, ако е потребно да формира и повеќе лекарски комитети со надлежност за определени подрачја или на определени работи.

Повеќе околински (градски) заводи за социјално осигурување можат да се согласат да имаат заедничка лекарска комисија.

Член 62

Вршната лекарска комисија при републичкиот (покраинскиот, областниот) завод за социјално осигурување надлежна е да:

1) решава по жалбите на осигурениците против решенијата што ги донесуваат лекарските комитети во случај од членот 61 став 1 точ. 1, 2 и 5 на овој закон;

2) решава за потребата од лекување на осигуреното лице во странство (член 58);

3) решава за ревизија на постапката во случаите од членот 61 точ. 6 и 7 на овој закон;

4) дава стручни упатства за работата на лекарите и лекарските комисији во остварувањето на здравствената заштита на осигурени лица.

Вишната лекарска комисија се состои од три до пет лекари-специјалисти и нивни заменици, а ја формира извршниот одбор на републичкиот (покраинскиот, обласниот) завод за социјално осигурување.

Вишната лекарска комисија е орган на републичкиот (покраинскиот, обласниот) завод за социјално осигурување.

Републичкиот (покраинскиот, обласниот) завод за социјално осигурување, може по потреба, да формира две или повеќе виши лекарски комисији со надлежност за поделени подрачја, а може да формира два или повеќе совети во состав на вишната лекарска комисија со надлежност за определени видови работи.

Член 63

Лекарот на јавната здравствена служба што кај осигуреникот утврдил временна неспособност за работа поради болест или повреда, должен е по наплатените триесет дена непрекинато боледување да го упати осигуреникот на преглед до надлежната лекарска комисија. Ова не важи за времето додека осигуреникот се наоѓа на лекување во стационарна здравствена установа.

Кога лекарската комисија ќе утврди дека оценката за работната неспособност на осигуреникот е правилно дадена му го враќа осигуреникот на надлежниот лекар. На натамошно лекување давајќи на упатот своја согласност. Ако лекарската комисија не се согласи со оценката за работната неспособност на осигуреникот, донесува решение за оценката за работната способност на осигуреникот (член 61, став 1 точка 5).

Член 64

Наодите, мислењата и оценките на лекарите-поединци задолжителни се за заводот за социјално осигурување и во случајот кога е поднесено барање за комисииска оценка (членот 61 ставот 1 точката 5) се' додека лекарската комисија не ќе донесе свое решение.

Решенијата, мислењата и оценките на лекарската комисија се задолжителни за заводот за социјално осигурување и за надлежниот лекар-поединец, како и за стопанската организација, установата и работодавецот.

Решенијата на вишната лекарска комисија задолжителни се за заводот за социјално осигурување, за лекарската комисија, за лекарот-поединец, како и за стопанската организација, установата, работодавецот и осигуреникот.

Член 65

Ако осигуреното лице не е задоволно со наодот односно со оценката за работната способност што ја дал надлежниот лекар-поединец, може да изјави жалба до лекарската комисија на надлежниот завод за социјално осигурување.

Жалбата се поднесува во срок од 24 часа усно или писмено до лекарот против чиј наод односно оценка осигуреникот се жали, или непосредно до надлежната лекарска комисија. Жалба може од името на осигуреникот да изјави и синдикалната организација.

Лекарот кому што е поднесена жалбата усно е должен за тоа да направи забелешка, која ја потпишува лекарот и подносителот на жалбата, и жалителот со забелешката веднаш да го упати до надлежната лекарска комисија. Во тој случај осигуреникот е должен да и' се јави на комисијата најдоцна во текот на идниот работен ден, ако е тоа можно со обзир на сообраќајните услови.

Ако жалбата е поднесена писмено, лекарската комисија е должна да го повика жалителот на преглед најдоцна во срок од два дена, а ако жалителот дошол од друго место должна е да го изврши прегледот веднаш. Ако комисијата по извршениот преглед најде дека за донесување на правилно решение е потребно дополнување на медицинската обработка на случајот, ќе определи веднаш потребни медицински испитувања.

Лекарската комисија е должна по извршениот преглед односно по завршеното дополнително медицинско испитување веднаш да донесе решение по жалбата и писмено да му го соопшти на жалителот и на лекарот што го лекува осигуреникот. Решението на комисијата е конечно и против него не може да се води управен спор.

Во решението донесено по жалбата комисијата е должна да реши и за правото на жалителот за надоместување на патните трошоци, како и за правото на надоместување место плата за времето поминато на пат во врска со поднесувањето на жалбата. Ако лекарската комисија не ја уважи жалбата, на жалителот не му припаѓа право за надоместување на патните трошоци, како ниту правото на надоместување место плата за времето поминато на пат во врска со поднесувањето на жалбата.

Член 66

Ако околинскиот (градскиот) завод за социјално осигурување, или директорот односно друго овластено лице по правилата на стопанската организација, или старешината на установата, или работодавецот бара осигуреникот кому што лекарот-поединец му одобрил боледување да се прегледа комисииски, ќе го упатат своето барање до надлежната лекарска комисија.

Лекарската комисија е должна по применото барање од претходниот став веднаш да го повика осигуреникот на преглед и да постапи натаму во се' согласно со одредбите на членот 65 од овој закон.

Осигуреникот е должен да и' се јави на лекарската комисија заради преглед во рокот што ќе го определи комисијата. Ако осигуреникот без оправдана причина не се одзове на поканата за преглед, му се запира врз основа на извештајот од лекарската комисија натамошното исплатување на надоместувањето место плата се' додека не ќе се одзове на поканата.

Ако лекарската комисија се согласи со оценката за работната способност дадена од лекарот-поединец, подносителот на барањето е должен на осигуреникот да му ги надомести патните трошоци во врска со доаѓањето на комисииски преглед. Во спротивен случај, надоместувањето на патните трошоци го плаќа околинскиот (градскиот) завод за социјално осигурување.

Член 67

Ако осигуреното лице не е задоволно со решението од лекарската комисија за промена на престојот, или за лекување во природно лекувалиште, или за оценката на работната способност со која е изменета оценката на лекарот во случаите од чл. 63 и 66 на овој закон, може да изјави жалба до вишната лекарска комисија во срок од три дена по приемот на решението.

Жалбата се поднесува усно на записник или писмено до лекарската комисија против чие решение се жали осигуреното лице. Комисијата е должна жалбата заедно со предметот веднаш да ја спроведе до вишната лекарска комисија. Жалбата може да се поднесе и непосредно до вишната лекарска комисија.

Ако жалбата е изјавена против решението за оценка на работната способност (чл. 63 и 66) вишната лекарска комисија е должна жалителот да го повика на преглед веднаш по приемот на жал-

бата. Во другите случаи вишата лекарска комисија може да го повика осигуреното лице на преглед.

Решението од вишата лекарска комисија донесено по жалбата на осигуреното лице е конечно и против него не може да се води управен спор.

Надоместувањето за трошоците на патувањето во врска со жалбата на осигуреното лице против решението за оценка на работната способност го плаќа надлежниот околиски (градски) завод за социјално осигурување. Надоместувањето за трошоците на патувањето во врска со жалбата на осигуреното лице против решението за промена на престојот или за лекување во природно лекувалиште го плаќа околискиот (градскиот) завод за социјално осигурување само во случајот кога вишата лекарска комисија ќе ја уважи жалбата.

Член 68

Ако осигуреното лице што се обрнало заради лекување до надлежниот лекар на јавната здравствена служба не е задоволно со наодот и мислењето за потребата од лекувањето, односно со лекувањето што го врши тој лекар, и поради тоа се обрне за лекување до друг лекар или здравствена установа во која не било упатено од надлежниот лекар, може од околискиот (градскиот) завод за социјално осигурување да бара надоместување на трошоците за лекувањето извршено кај друг лекар односно во друга здравствена установа.

Заводот за социјално осигурување ќе му ти надомести на осигуреното лице трошоците за лекувањето ако по прибавеното мислење од лекарската комисија утврди дека од оправдани разлози е побаран наод и мислење односно лекување кај друг лекар или во здравствена установа во која осигуреното лице не било упатено.

Ако заводот за социјално осигурување не го уважи барањето на осигуреното лице за надоместување на трошоците за преглед и лекување кај друг лекар односно во друга здравствена установа, осигуреното лице може да изјави жалба до надлежниот републички (покраински, областен) завод за социјално осигурување. Републичкиот (покраинскиот, областниот) завод за социјално осигурување донесува конечно решение по жалбата а врз основа на прибавеното мислење од вишата лекарска комисија.

Член 69

Вишата лекарска комисија има право да ја испитува потребноста на решенијата што во втор степен ги донесуваат лекарските комисији и во вршењето на ова ревидирано право да го измени, укине или потврди потврдилното решение на лекарската комисија со кое е поврзено законското право на осигуреното лице. Вишата лекарска комисија е донесла да спроведат ревизија кога осигуреното лице со донесените издадени од одветните здравствени установи го направил веројатно дека лекарската комисија донела неправилно решение.

Член 70

Со жалбата на осигуреното лице против оценката на лекарот-посредник односно лекарската комисија, како и со барањето на надлежниот завод за социјално осигурување, стопанската организација, установата или работодавецот за извршување на комисијата преглед заради оценка на работната способност на осигуреното лице, не се одлежува остварувањето на правата што му припаѓаат на осигуреното лице според оценката против која е изјавена жалбата односно барањето за комисијски преглед.

Член 71

Во вршењето на своите должности — посланици, лекарските комисији и вишите лекарски комисији се независни и ги даваат своите наоди, мислења и оценки, односно донесуваат решенија според своето стручно знаење и совеста а врз основа на закон.

Лекар што извршил преглед односно што лекува осигуреник не може да учествува како член на комисија при решавањето по жалбата на осигуреникот или по барањето на заводот, стопанската организација, установата или работодавецот за давање комисијска оценка за работната способност, но комисијата може да го повика да даде потребни објасненија.

2. Остварување на правото на надоместување и помошти

Член 72

Правото на парични надоместувања и помошти предвидени во овој закон го остваруваат осигурените лица кај околискиот (градскиот) завод за социјално осигурување, односно кај нивните органи, или кај стопанските организации и установи овластени за давање на осигуреничките права според посебните прописи за организацијата на службата на социјалното осигурување.

По исклучок од одредбата на претходниот став, осигурениците на работа кај стопански организации и работодавци го остваруваат правото на надоместување место плата за првите седум дена боледување, односно осигурениците-жени половина на надоместувањето за првите седум дена боледување од стопанските и други организации и од работодавците при кои се на работа, а осигурениците на работа во државните органи и установи го остваруваат ова надоместување до крајот на месецот во кој започнало боледувањето кај органот односно установата во која се на работа.

Член 73

Надоместувањето место плата се исплатува по барање од осигуреникот, врз основа на оценка од надлежниот лекар за работната способност за време на болеста односно за постоењето на други околности што даваат право на надоместување според одредбите од овој закон.

Ако поради итноста на случајот и тежината на поболувањето или поради оддалеченоста на местото на престојот на болниот осигуреник од седиштето на надлежниот лекар осигуреникот не можел да ги користи здравствените услуги кај тој лекар, правото на надоместување место плата го призива заводот за социјално осигурување врз основа на исполнителна оценка од надлежниот лекар за неспособноста за работа за она време додека осигуреникот не бил во можност да се лекува кај него.

Директор на стопанска организација односно старешина на установа или работодавец може да одобри исплата на надоместување место плата за боледувања што не траат подолго од три дена и без лекарска оценка за работната способност, ако најде дека поради објективни околности не било можно или не било потребно да се прибави оценка за работната способност на осигуреникот за времето на тоа боледување.

Барањето за исплата на надоместувањето место плата се подава усно или писмено. Постапката започната по барањето на осигуреникот се спроведува натаму по службена должност се' додека не се донесе решение.

Исплатата на надоместувањето место плата се врши по правило, без претходно формално решение. Во случај да се одбие или делум да се усвои барањето, надлежниот орган е должен да му издаде на осигуреникот по негово барање писмено решение со образложение и со упатство за правото на жалба.

Член 74

Надоместувањето на патните трошоци може да се исплати однапред врз основа на упат за преглед или лекување во друго место издаден од здравствената установа или од надлежниот лекар на јавната здравствена служба или од околискиот (градскиот) завод за социјално осигурување.

Надоместувањето на превозните трошоци во случаите од членот 46 на овој закон се исплатуваат дополнително, врз основа на потврда за извршениот превоз, а кога превозот не е извршен со превозните средства на јавната установа — ако надлежниот народен одбор завери дека цената на превозот им одговара на месните услови.

Помошта за спрема на новородено дете се дава, по правило, однапред врз основа на наод и оценка од органот на јавната здравствена служба дека раѓањето веројатно ќе настапи во рок од еден месец. Ако помошта за спрема на детето е побарана потем раѓањето на детето, се дава врз основа на потврда од матичарот за раѓањето на живо дете.

Член 75

Надоместувањето односно помошта во случај на смрт се исплатува врз основа на потврда од матичарот за смртта на осигуреникот односно на членот на фамилијата.

Член 76

Против решението со кое наполно или делум се одбива барањето за надоместување или помош по овој закон, осигуреното лице може да изјави жалба до републичкиот (покраинскиот, обласниот) завод за социјално осигурување. Осигуреното лице може да изјави жалба и во случај кога му е исплатено надоместувањето без издавање претходно формално решение.

Жалбата се поднесува во рок од петнаесет дена по приемот на решението, односно по извршената исплата, и тоа по правило преку органот што го донесол решението, односно што ја извршил исплатата.

Органот надлежен за решавање по жалбата нема да ја отфрли жалбата поради ненавременост ако утврди дека со решението против кое е поднесена жалбата е повредено правото на осигуреното лице утврдено со закон, доколку жалбата била поднесена пред да истече рокот на застарувањето на правото што го остварува осигуреното лице со жалбата.

Жалбата не го одложува извршувањето на решението против кое е изјавена.

Ако со жалбата е опфатена и оценката на работната способност, а по таа жалба не е спроведена постапката предвидена во членот 63 на овој закон, органот кому што е предадена жалбата ќе и ја отстапи жалбата без одложување на надлежната лекарската комисија заради претходно решавање за жалбата за оценката на работната способност. По прифатеното решение од лекарската комисија органот што ја примил жалбата го испраќа целиот предмет на решавање до републичкиот (покраинскиот, обласниот) завод за социјално осигурување.

Решението на републичкиот (покраинскиот, обласниот) завод донесено по жалбата е конечно. Ова решение има значење на управен акт против кого може да се започне управен спор.

Член 77

Барањата за надоместувања и помошти по овој закон можат да се поднесат во рок од една година по стасувањето на барањето.

Како ден на стасаноста на барањето се зема последниот ден за кој на осигуреното лице му припаднало надоместување според овој закон, односно денот кога се сторени или исплатени трошоците за кои припаѓа надоместување.

Член 78

Заводите за социјално осигурување водат евиденции за осигурените лица, со податоци потребни за спроведување на здравственото осигурување, како и за осигурувањето и контролата на остварувањето на правата од здравственото осигурување.

Стопанските организации, установите и работодавците, како и другите обврзници на придонесот, должни се заради евиденција на осигурениците и

остварување на нивните права да му пријават на надлежниот завод за социјално осигурување секое стапување на осигуреник на работа и истапување на осигуреник од работа, како и сите измени што влијаат врз правата на осигурените лица.

Сојузниот извршен совет ги спределува со свои прописи содржината и начинот на водењето на евиденцијата за осигурените лица, како и должностите на обврзниците на придонесот во врска со поднесувањето на пријавите за осигурениците.

3. Осигурување на здравствените услуги

Член 79

Заводите за социјално осигурување должни се на осигурените лица да им го обезбедат редовното остварување на правото на здравствена заштита и на другите права утврдени со овој закон и со прописите донесени врз основа на него.

Установите на јавната здравствена служба должни се според посебните прописи (членот 59 став 1) да им даваат потребни здравствени услуги според овој закон на осигурените лица што им ги упатуваат заводите за социјално осигурување заради лекување или медицински испитувања.

Со прописите предвидени во членот 59 став 1 на овој закон, како и со договорите што можат заведите за социјално осигурување да ги склучуваат со поодделни здравствени установи (членот 59 став 2), може да се предвиди и паушално плаќање за определени видови здравствени услуги.

Заводите за социјално осигурување можат со стопанските организации да склучуваат договори за испорачка на протези и ортопедски помагала, како и помошни и санитарни направи. Во договорот задолжително се определуваат видовите и типовите на тие помагала и санитарни направи согласно со пропишаните стандарди.

Член 80

Секоја здравствена установа е должна да им дава здравствени услуги на сите осигурени лица кои со редни исправи ќе докажат дека имаат право на нив.

Околските (градските) заводи за социјално осигурување должни се на здравствените установи во случаите од претходниот став да им ги намират сметките за дадените здравствени услуги на осигурените лица од нивното подрачје.

Член 81

Здравствените установи можат да бараат од заводот за социјално осигурување плаќање на здравствените услуги дадени на осигурените лица само во рок од една година од завршеното лекување. По истекот на тој рок барањето за исплата застапува.

Член 82

Ако стопанска или друга организација, установа или работодавец упати осигуреник надвор од територијата на Федеративна Народна Република Југославија заради извршување на определена работа односно задача, или заради стручно усовршување, и овој таму се поболи, должни се на осигуреникот да му ги осигурат нужните здравствени услуги во странство со осигурување кај соодветните установи на односната земја. Ако нема можност за такво осигурување, ќе им го осигурат користењето на здравствените услуги во странство според посебните прописи што ги донесува Сојузниот извршен совет.

Одредбите од претходниот став важат согласно и за брачниот другар и за децата кои со пристанок на организацијата односно установата или работодавецот заминале со осигуреникот во странство.

Член 83

Здравствените установи се должни испитувањето и лекувањето на осигурените лица да го вр-

иет со применување на сите современи научно-медицински методи што се потребни и целесообразни за што побрзо и поцелосно воспоставување на здравјето и работната способност на осигурените лица.

Заводите за социјално осигурување имаат право и должност да ги проверуваат како им даваат услуги здравствените установи на осигурените лица и дали фактично ги исполнуваат условите и обврските предвидени со прописите и договорите. За таа цел установите на јавната здравствена служба должни се на заводите за социјално осигурување да им овозможат исполнот прејид во своето материјално работење.

Околинските (градските) заводи за социјално осигурување должни се да проверуваат дали осигурените лица се придржуваат кон наредбите и советите на лекарите на јавната здравствена служба.

Заради остварување на правата и должностите од ст. 2 и 3 на овој член, заводите за социјално осигурување можат да имаат одделни лекари-службеници кои се грижат за правилното извршување на здравствената заштита на осигурените лица и за оценувањето на работната способност.

Член 84

Околинскиот (градскиот) завод за социјално осигурување што под условите предвидени со овој закон ќе му осигури на тојар на сопствените средства здравствена услуга на осигуреник или на член на фамилија од подрачјето на друг завод за социјално осигурување, има право на надоместување на фактичните трошоци од заводот надлежен според местото на работата односно постојаниот престој на осигуреникот.

Надоместувањето и помошните на осигуреникот од подрачје на друг завод можат да се исплатат само по претходно овластение односно одобрение од надлежниот завод.

Член 85

Осигурените лица се должни да се придржуваат кон наредбите и советите на надлежниот лекар на јавната здравствена служба и редовно да се јавуваат на определениот периодичен преглед, правилно да се користат предвидените лекови и лековитите средства, како и целосно и целосно да ги употребуваат здравствените и други медицински и санитарни направи што им се дадени на употреба.

Осигурените лица се должни целосно и целосно да ги користат средствата и направи за заштита при работата што им се дадени на употреба, како и да се придржуваат кон другите наредби или наредби издадени за таа цел.

ГЛАВА VII

НАДОМЕСТУВАЊЕ ЗА ШТЕТАТА, КАЗНИ И ЗАШТИТНИ МЕРКИ

Член 86

Стопанските и другите организации, установите како и работодавците должни се на заводот за социјално осигурување да му ја надоместат штетата:

1) кога болеста, повредата или смртта на осигуреникот настанила затоа што не се извршени профилактичните или мерките за заштита на здравјето и животот на лицата во работа;

2) кога на осигурени лица им овозможиле користење на правата што според овој закон не им припаѓаат;

3) кога овозможиле користење на правата од здравственото осигурување на лица на кои што тие немаат според овој закон не им припаѓаат;

4) кога штетата се создала затоа што пријавата за осигуреник не била поднесена, или е поднесена по истекот на пропишаниот срок или што пријавата е поднесена со неточни податоци;

5) кога штетата настанила поради нередовно водене на пропишаните евиденции за осигурените лица.

Член 87

Здравствените установи што со неправилна работа или со неисполнување на договорните обврски му сториле штета на заводот за социјално осигурување, должни се да ја надоместат сторената штета.

За штетата што го вршењето на својата служба ќе ја сторат на здравствената установа, лекарите и другите службеници на установата на јавната здравствена служба одговараат по прописите за дисциплинската и материјалната одговорност на државните службеници.

Член 88

Варањата за надоместување на штетата во случаите од членот 86 и 87 на овој закон заводот за социјално осигурување ги остварува пред редовниот суд.

Член 89

Членовите на управниот одбор и директорите на заводите за социјално осигурување одговараат според општите начела за надоместување на штетата, за штетата што ќе му ја сторат на заводот за социјално осигурување.

За штетата која службениците на заводот за социјално осигурување ќе му ја сторат на заводот во вршењето на својата служба одговараат според прописите за дисциплинската и материјалната одговорност на државните службеници.

Член 90

Заводот за социјално осигурување одговара по општите начела за надоместување на штетата за штетата што ќе му ја сторат на осигуреното лице органите односно службениците на заводот.

Варањето за надоместување на штетата осигуреното лице го остварува во постапката пред редовниот суд.

Член 91

Осигуреното лице за кое со правосилна судска пресуда во кривичната постапка е утврдено дека со симулирање или предизвикување болест или неспособност за работа или со отежнување или спречување на своето здравување и оспособување за работа остварило права врз основа на овој закон, должно е на заводот за социјално осигурување да му ја надомести сторената штета.

Член 92

Ако болеста, повредата или смртта на осигуреникот или членот на негова фамилија е предизвикана со кривично дело, заводот за социјално осигурување што е обврзан за давања за тие случаи има право на надоместување на штетата од лицето што е огласено со правосилна судска пресуда за кривично дело за односното кривично дело.

Член 93

Надоместувањето на штетата од чл. 91 и 92 на овој закон го остварува заводот за социјално осигурување со поднесување на барањето за отштевање во кривичната постапка задоволната против договорните лица или во процесната постапка врз основа на правосилна пресуда со која е утврдена кривичната одговорност на лицето задолжено да ја надомести штетата.

Член 94

Стопанската организација и установата со самостојно финансирање ќе се казни со парична казна од 50.000 до 1.000.000 динари:

1) ако не ги спроведе пропишаните или наредените мерки за отстранување на причините на заболувањата и несреќните случаи при работата;

2) ако не го осигури санитарниот материјал и напратите потребни за давање прва помош во слу-

чај на несреќа во претпријатието односно во погонот или работилиштето;

3) ако не преземат се' што е потребно на осигуреното лице да му се даде брза медицинска помош во случај на несреќа при работата или во други итни случаи, и поради тоа настапиле потешки последици за осигуреното лице.

За дејствијата од претходниот став ќе се казни со парична казна до 100.000 динари и одговорното лице во стопанската организација или установата со самостојно финансирање.

Член 95

Со парична казна до 100.000 динари ќе се казни за прекршок стопанската организација и установа при која осигуреникот до поболувањето бил на работа ако на осигуреникот кому од лекарот на јавна здравствена служба му е определена работа со скучено работно време (членот 27) не му осигури таква работа;

Со парична казна до 50.000 динари ќе се казни за прекршок и одговорното лице што ќе го стори прекршокот од претходниот став.

Член 96

Со парична казна до 50.000 динари ќе се казни за прекршок одговорното лице во стопанска или друга организација, како и установа:

1) ако спротивно на одредбите од овој закон не даде или ги ограничи правата на осигуреното лице што му припаѓаат;

2) ако ги проширува правата на осигуреното лице или овозможува правата да ги користат лица на коишто прават според овој закон не им припаѓаат;

3) ако не поднесе пријава за несреќниот случај при работата, или ако ја поднесе по пропишаниот срок;

4) ако не води или нередно ги води пропишаните евиденции за осигурениците;

5) ако не сака да им даде поодделни податоци на органите на службата за социјалното осигурување, или дава неточни податоци и известија за осигуреното лице, или го пречи увидот на самото место или прегледот на работните книги и евиденциите што се однесуваат до работата во зреша со социјалното осигурување;

6) ако не поднесе пријава за осигуреникот, или ја поднесе по истекот на пропишаниот срок или ако поднесе нередна пријава или пријава со неточни податоци за осигуреникот;

7) ако не го уплати стасаниот придонес за социјално осигурување во пропишаниот срок, или не го уплати во полн износ;

8) ако на осигуреникот не му исплати надоместување место плата.

Член 97

Со парична казна до 100.000 динари ќе се казни за прекршок работодавецот што ќе стори некое од дејствијата од членот 94 став 1 на овој закон.

Со парична казна до 50.000 динари ќе се казни за прекршок работодавецот што ќе стори некое од дејствијата од членот 96 став 1 на овој закон.

Член 98

Со парична казна до 50.000 динари ќе се казни за прекршок старешината на здравствената установа односно лекарот или друг одговорен службеник на јавната здравствена служба:

1) ако не му даде пужна медицинска помош на лице што има право на здравствена заштита според овој закон, иако можел и бил должен да му укаже помош;

2) ако намерно го спречува осигуреното лице во остварувањето на правата според овој закон;

3) ако намерно го помага осигуреното лице во противзаконитото користење на здравственото осигурување;

4) ако намерно им овозможува користење на здравственото осигурување на лицата што според овој закон го немаат тоа право.

Член 99

Со парична казна до 10.000 динари ќе се казни осигуреното лице за прекршок:

1) ако намерно го отежнува или спречува своето оздравување или оспособување за работа;

2) ако свесно не ги користи средствата за заштита при работата и направите што му се на располагање или ако свесно не се придржува кон пропишаните или наредените мерки за претпазливост;

3) ако на противзаконит начин ги користи правата од овој закон, доколку тоа не претставува кривично дело.

Член 100

За постапката по повредите од членот 94 на овој закон надлежни се во прв степен окружните стопански судови, а по жалбата против решенијата на окружните стопански судови решава во втор степен вишиот стопански суд. Жалбата се изјавува во срок од петнаесет дена од денот на приемот на решението.

Ако со одредбите од овој закон не е определено поинаку, на повредите од членот 94 на овој закон согласно ќе се применуваат материјалноправните и формалноправните одредби што важат за повредите на прописите со кои се предвидени казнените мерки за стопанските организации, а не кои за постапката се надлежни стопанските судови.

По прекршоците од членот 95 до 99 на овој закон административно-казнената постапка се води според одредбите од Основниот закон за прекршоците.

Паричните казни се наплатуваат во корист на фондот за превентивна заштита на оној завод во чија пријава е започната постапката.

ГЛАВА VIII

ПРЕТОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 101

На осигурените лица кои на 1 јануари 1955 година ќе се затечат во користењето на правата од болесничкото осигурување односно со прописите што биле во сила до тој ден, им припаѓаат од тој ден правата според одредбите од овој закон.

На осигурените лица од претходниот став кои според одредбите од овој закон не ги исполнуваат пропишаните услови за користење на правото што им е признаено според поранешните прописи, им се продолжува користењето со здобивеното право, согласно со одредбите од овој закон, се' додека трее заболувањето и потребата од лекување.

Член 102

На осигурените лица кои според прописите што важат до 1 јануари 1955 година не се здобиле со определените права од болесничкото осигурување затоа што не ги исполнувале условите предвидени со тие прописи или затоа што определените права не биле предвидени со поранешните прописи, им припаѓаат по 1 јануари 1955 година правата предвидени со овој закон ако ги исполнуваат или подоцна ги исполнат условите пропишани за односните права со овој закон.

Одредбите од претходниот став ќе се применуваат и во случаите кога правата предвидени со поранешните прописи не биле остворени до 1 јануари 1955 година иако биле исполнети условите определени за тие права по поранешните прописи.

Член 103

По жалбите на осигурените лица изјавени пред 1 јануари 1955 година ќе донесат решенија органите што биле надлежни по прописите што важеле до

тој ден по постапката предвидена во поранешните прописи.

Во случаите во кои решение по жалбите од претходниот став ќе биде донесено по 1 јануари 1955 година надлежните органи се должни, ако користењето на правото трае и по тој ден, одделно да решат за правата на жалителот по поранешните прописи и за правата според овој закон.

Член 104

Воените лица: активните подофицири, воените службеници, офицерите, генералите и адмиралите на Оружените сили на Федеративна Народна Република Југославија (во натамошниот текст: воени осигуреници), како и милиционерите, подофицирите, офицерите и генералите на Народната милиција (во натамошниот текст: припадници на Народната милиција), имаат право на здравствено осигурување според одредбите од овој закон, со тоа што за време времената неспособност за работа поради болест или повреда, а осигурениците — жени и за време на отсуството поради бременост и раѓање, не примаат надоместување место плата според овој закон, туку го задржуваат правото на редовните принадлежности според соодветните прописи.

Сојузниот извршен совет ќе пропише, согласно начелата на овој закон, постапка за остварување правата од здравственото осигурување на воените осигуреници и на припадниците на Народната милиција, како и начинот за финансирање здравственото осигурување за тие осигуреници и нивните фамилии.

Член 105

Додека не се донесат законски прописи за здравственото осигурување на лицата што се занимаваат со уметничка или друга културна дејност како со самостојно главно занимање, тие лица имаат право на здравствено осигурување според одредбите од овој закон.

Сојузниот извршен совет со посебни прописи ќе ги определи својствата што даваат право на здравствено осигурување во смисла на претходниот став, како и обемот на заштитата и начинот на плаќањето на придонесот.

Член 106

Додека не се донесат законски прописи за здравственото осигурување на лицата што се занимаваат со самостојна професионална дејност како со единствено главно занимање, Сојузниот извршен совет може со свои прописи да определи таквите лица да се вклучат во здравственото осигурување според одредбите од овој закон било непосредно, било врз основа на одделни договори, што ќе ги склучат нивните професионални организации со околицките (градските) заводи за социјално осигурување односно со републичките (покраинските, обласните) заводи, или со сојузниот орган надлежен за работи на социјалното осигурување.

Сојузниот извршен совет може со свои прописи да утврди задолжителна здравствена заштита и за поодделни категории лица што не се опфатени со одредбата од претходниот став, како и одделна здравствена заштита на граѓаните поболени од определени болести.

Со прописите од ст. 1 и 2 на овој член се определува и начинот на осигурување на средствата за спроведување на здравствената заштита на односните лица.

Член 107

Договорите за социјално осигурување на припадниците на самостојни професионални дејности што постојат осигураат во сила, со тоа што во поглед на одредбите за здравственото осигурување ќе

се согласат со одредбите од овој закон најдоцна до крајот на 1954 година.

Член 108

На лицата кои според прописите што важеле до влегувањето во сила на овој закон биле задолжително осигурени за случај на болест, а кои според овој закон не се задолжително осигурени, им се продолжува осигурувањето согласно со одредбите од овој закон додека не се донесат нови прописи односно додека не се склучат договори за нивно здравствено осигурување, но најдоцна до 1 јули 1955 година.

Заводите за социјално осигурување ќе им осигурат до 31 март 1955 година здравствена заштита и на лицата коишто како уживатели на постојана државна помош до влегувањето во сила на овој закон имале по посебните прописи право на здравствена заштита од уставните на социјалното осигурување.

Член 109

Сојузниот извршен совет ќе определи со свои прописи во кои случаи и под кои услови работниците на работа во куќната работност (куќни работници) ќе имаат определени права од здравственото осигурување предвидени со овој закон, начинот на кој овие работници ќе ги остваруваат правата од здравственото осигурување, како и висината, начинот на пресметувањето и плаќањето на придонесот за нивното осигурување.

Народните републики ќе ги определат со своите прописи видовите на дејностите во кои запослените куќни работници ќе имаат право на здравствено осигурување во смисла на претходниот став.

Член 110

Сојузниот извршен совет може со свои прописи да утврди во кои случаи и под кои услови сезонските работници ќе можат со одделни збирни договори, склучени со околицките (градските) заводи за социјално осигурување да го продолжуваат правото на здравствена заштита според одредбите од овој закон за времето вој работната сезона.

Член 111

Организацијата и финансирањето на социјалното осигурување ќе се утврди со закон.

Додека не се донесат законски прописи за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување Сојузниот извршен совет ќе ги определи со свои прописи организацијата и финансирањето на социјалното осигурување, согласно со одредбите од чл. 5 и 6 на овој закон.

Додека не се донесат прописите предвидени во претходните ставови остануваат во сила одредбите од Уредбата за оснивање заводи за социјално осигурување и за временото управување со средствата на социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 33/52) и одредбите од Уредбата за финансирањето на социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/53, 6/54 и 35/54), доколку не се во спротивност со одредбите од овој закон.

Член 112

Додека не се донесат нови прописи за инвалидското осигурување:

1) лицата кои поради трајното намаление на способноста за работа над половина примале отплатнина место инвалиднина односно инвалидска пензија го задржуваат правото на здравствена заштита од членот 16 на овој закон во врска со болеста или повредата вој работата што ја предизвикала инвалидноста за сето време додека им е потребна таа заштита;

2) на инвалидите на трудот чија инвалидност настапила како последица на болест, не им припаѓа инвалиднина ако се наоѓаат во работа од ист или сличен вид со ненамалена плата.

Член 113

Додека не се донесат нови прописи за организацијата на здравствената служба заводите за социјално осигурување можат, во согласност со советот за народно здравје и социјална политика на надлежниот народен одбор, да склучуваат со поодделни лекари договори за давање на осигурениците здравствени услуги надвор од здравствените установи.

Со договорите предвидени во претходниот став, се определува кои од надлежностите од членот 60 став 1 на овој закон и во кој обем ги имаат лекарите кога здравствена заштита им даваат на осигурениците врз основа на договорите склучени во смисла на претходниот став.

Здравствената заштита на осигурениците врз основа на договорите од ставот 1 на овој член се врши под стручен надзор на здравствената установа што ќе ја определи советот за народно здравје и социјална политика на надлежниот народен одбор.

Член 114

Сојузниот извршен совет, односно органот што ќе го овласти тој, донесува прописи за начинот на составување предлог на претсметката на приходите и расходите на фондовите за здравственото осигурување, за водењето книговодствената и статистичката евиденција, за работењето во фондовите на здравственото осигурување, како и за поднесувањето периодични извештаи за работењето во тие фондови.

Член 115

Ако на заводите за социјално осигурување со посебни прописи односно решенија им се довери извршување на други задачи во врска со здравствената заштита, органот што го донел решението за тоа е должен да им осигури на заводите потребни финансиски средства за извршување на тие задачи, како и за трошоците на службата во врска со нивното извршување.

Средствата за извршување на доверените задачи во смисла на претходниот став се водат одвоено, како средства со одделна предопределеност.

Член 116

Околинските (градските) заводи за социјално осигурување имаат право со цел да се контролира пресметувањето и уплатата на придонесот за социјално осигурување, како и заради контрола во спроведувањето на социјалното осигурување и остварувањето правата на осигурениците, да вршат увид во книгите и евиденциите на стопанските организации и другите обврзници на придонесот доколку се однесуваат до работењето во врска со социјалното осигурување.

Член 117

Со денот определен за почеток на спроведувањето на овој закон престануваат да важат одредбите на чл. 12 до 24 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, како и другите одредби на тој закон и прописите донесени врз основа на тој закон, доколку се во спротивност со одредбите од овој закон.

Член 118

Одредбите од овој закон ќе се применуваат од 1 јануари 1955 година.

Член 119

Овој закон влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службениот лист на ФНРЈ“.

614.

ОДЛУКА

ЗА ИСПЛАТА НА СТЕЈАН ЈУРКОВИЌ, ЗЕМЈОДЕЛЕЦ ОД БИЛИ БРИГ, ИЗНОСОТ ДОСУДЕН СО ПРЕСУДАТА НА ОКРУЖНИОТ СУД ВО ОСИЕК Г. БР. 86/51—22

Врз основа на чл. 37 ст. 1 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта, а во врска со чл. 193 ст. 2 од Правилникот за работа на Сојузниот собор,

Сојузната народна скупштина, на заседанието на Сојузниот собор одржано на 25 ноември 1954 година, донесе по предлог од Одборот за претставки и жалби на Сојузниот собор следна

Одлука

1. Да му се исплати од средствата на Сојузниот буџет за 1954 година на Стејан Јурковиќ, земјоделец од Били Бриг, околија Нова Градишка, сума од 343.294 (тристотини четириесет три илјади двестотини деведесет и четири) динари како исплата на износот досуден на Јурковиќ со правосилна пресуда на Окружниот суд во Осиек Г. бр. 86/51 — 22 од 24 октомври 1951 година, по неговиот спор за надоместување на штетата против Антун Балент, шофер од Опоровац и Државното младинско градежно претпријатие „Аутопут“ во ликвидација.

2. Оваа одлука влегува во сила веднаш.

Сојузна народна скупштина

СНС (ПЖ) бр. 667/579

25 ноември 1954 година

Белград

Претседател
на Сојузниот собор,
Влада Зечевиќ, с. р.

Претседател
на Сојузната
народна скупштина,
Моша Пијаде, с. р.

615.

Врз основа на точ. III од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Законодавниот одбор на Сојузниот собор на своето заседание од 16 ноември 1954 година и Законодавниот одбор на Соборот на производителите на Сојузната народна скупштина на своето заседание од 16 ноември 1954 година, донесоа

РЕЗОЛУЦИЈА

ЗА УТВРДУВАЊЕ СОЈУЗНИТЕ ЗАКОНИ ШТО ПРЕСТАНАЛЕ ДА ВАЖАТ

1. Се утврдува дека со влегувањето во сила на уредбите од точ. I на Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем престанале да важат следниве сојузни закони:

1) Законот за уредување и работење на кредитниот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 68/46) — со денот на влегувањето во сила на Уредбата за банките и штедилниците („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 4/54), Уредбата за кредитите за обртните средства и за други краткорочни кредити („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 4/54) и Уредбата за заемите за инвестиции во стопанството („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 4/54);

2) Законот за напоменувањата на Законот за Народната банка на Кралевина Југославија од 17 јуни 1931 година со изменувањата и дополнувањата од 14 септември 1940 година, изгласан од Савезна скупштина и Скупштина на народите на Уставотворна скупштина на денот 14 јануари 1946 го-

дина („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/46) — со денот на влегувањето во сила на Уредбата за банките и штедилниците;

3) Основниот закон за кооперациите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 59/46), доколку се однесуваат неговите одредби до земјоделските и занаетчиските задруги, и тоа одредбите од законот што се однесуваат до земјоделските задруги — со денот на влегувањето во сила на Уредбата за земјоделските задруги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 5/54), а одредбите од законот што се однесуваат до занаетчиските задруги со денот на влегувањето во сила на Уредбата за занаетчиските дуќани и занаетчиските претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 5/54);

4) Основниот закон за државните стопански претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 62/46) — со денот на влегувањето во сила на Уредбата за оснивање претпријатија и дуќани („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/53) и Уредбата за престанокот на претпријатијата и дуќаните („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/53);

5) Законот за еднообразно сметководство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 94/46) — со денот на влегувањето во сила на Уредбата за книговодството на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/53);

6) Основниот закон за приватните трговски дуќани („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 39/43) — со денот на влегувањето во сила на Уредбата за трговската дејност и за трговските претпријатија и дуќани („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 56/53).

II. Со оваа резолуција не се опфатени сојузните закони што се укинати изрично со подоцнежни прописи, ниту пак закони што се укинати (дејоѓирани) со подоцнежни прописи кои се во спротивност со тие закони и поради тоа не биле во сила на 1 декември 1953 година.

III. Оваа резолуција влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на ФНРЈ“.

СНС (А) 120

16 ноември 1954 година

Белград

Претседател на Законодавниот одбор на Соборот на производителите, Јанез Хрибар, с. р.	Претседател на Законодавниот одбор на Сојузниот собор, др Макс Шнудерл, с. р.
---	--

616.

Врз основа на чл. 78 ст. 2 од Уставниот закон Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ЗАМЕНИК НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ЗА ВРЕМЕ НА НЕГОВАТА ОТСУТНОСТ ОД ЗЕМЈАВА

Претседателот на Федеративна Народна Република Југославија Јосип Броз-Тито за време на неговата отсутност од земјава поради посета во Индија и Бурма ќе го заменува Потпретседателот на Сојузниот извршен совет Едвард Кардељ.

Р. п. бр. 488

2 декември 1954 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар Вељко Зеквиќ, с. р.	Потпретседател Светозар Вукмановиќ, с. р.
---------------------------------	--

617.

Врз основа на чл. 50 ст. 2 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 52/53) издавам

НАРЕДБА

ЗА УСЛОВИТЕ И НАЧИНОТ НА ПРОДАЖБАТА НА ОПРЕДЕЛЕНИ ВИДОВИ ОСНОВНИ СРЕДСТВА НА ФИЗИЧКИТЕ И ПРИВАТНИТЕ ПРАВНИ ЛИЦА

1) По исклучок од одредбата на чл. 50 ст. 1 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации можат на физичките и приватните правни лица да им се продаваат поодделни предмети од основните средства на стопанските организации, и тоа:

а) машини и уреди што служат за занаетчиска употреба;

б) спремни земјоделски машини и орудија, триери, селектори и други слични земјоделски машини, покрупен и поситен алат, инструменти, патни спремни возила и нивната опрема, пловила до 50 тона носивост односно 50 коњски сили јачина, велосипеди, трицикли и моторцикли, како и предмети на погонскиот и деловниот инвентар (тезгиња, рафови, сандачи, канцелариски намештај, машини за пишуваче, теписи, завеси, кревети, постелина и сл.);

в) добиток од основното стадо.

2) Моторни земјоделски машини (комбајни, трактори, вршалки, моторни селектори и сл.) можат да им се продаваат на физичките и приватните правни лица само по претходно одобрение од републичкиот државен секретар за работи на стопанството.

3) Предметите од точ. 1 под а) и б) и точ. 2 на оваа наредба можат да им се продадат на физичките и приватните правни лица ако пред продажбата биле во употреба.

4) Пред продажбата на физичките и приватните правни лица предметите од точ. 1 под а) и б) и точ. 2 на оваа наредба мораат претходно да им бидат понудени на продажба на стопанските и општествените организации преку дневниот печат, или друг обичаен начин ако се во прашање предмети од помала вредност.

5) За продажбата на предметите од точ. 1 и 2 на оваа наредба решава работничкиот совет на стопанската организација согласно чл. 51 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации.

6) Предметите од точ. 1 и 2 на оваа наредба ќе се продаваат на начинот предвиден во чл. 49 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации.

7) Со износот добивен од продажбата на предметите од основните средства на стопанските организации ќе се постапи на начинот пропишан во чл. 52 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации.

8) Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на ФНРЈ“.

Бр. 9920/1

15 ноември 1954 година

Белград

Државен секретар
за работи на народното стопанство,
Хасан Бркиќ, с. р.

618.

Врз основа на чл. 21 ст. 2 од Уредбата за лековите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 45/53) Комисијата за лекови при Сојузниот завод за народно здравје пропишува

УПАТСТВО

ЗА КОНТРОЛА И ИСПИТУВАЊЕ ВРЕДНОСТА НА ЛЕКОВИТЕ ОД БИОЛОШКО ПОТЕКЛО

1. Лекови од биолошко потекло во смисла на ова упатство, се серумите, вакцините и бактериските продукти што служат за профилактични, терапевтски и дијагностички цели кај луѓето.

2. Пред да се пушти во промет секоја поодделна серија на готовиот лек од точ. 1 на ова упатство (во натамошниот текст: препарат) производителот е должен истата да и' ја пријави на надлежната контролна установа заради испитување.

Пријавата мора, покрај името и презимето односно називот на производителот и на местото и датумот на пријавата, да ги содржи и следниве податоци:

назив на препаратот;
број на серијата;
податоци за јачината на препаратот;
датум на изработката;
податоци за количината на препаратот и за формата на пакувањето;
податоци за составот на серијата и извод од протоколот на сопственото испитување;
други податоци што ќе ги побара контролната установа:

3. По приемот на пријавата надлежната контролна установа презема од производителот мостри од препаратите, и тоа за серија до 1.000 пакувања 1 до 2% од оригиналните мостри, а за серија преку 1.000 пакувања за секоја натамошна илјада 1% од оригиналните мостри. За преземањето на мострите се состави записник.

4. Производителот не смее да врши никакви дополнителни манипулации ниту измени на пакувањата на серијата на препарат од кој контролната установа презема мостри со цел за испитување.

Контролната установа е овластена да ја запечати серијата на препаратот од кој се земени мостри до донесувањето на одлуката.

5. Контролната установа ги испитува препаратите по методите што се пропишани за тоа.

Ако препаратот ги исполнува пропишаните услови, контролната установа со решение, во кое констатира дека ја испитала и нашла во исправна состојба определената серија препарат, позволява препаратот да се пушти во промет.

6. Производителот е должен на секое пакување на препаратот да стави контролна маркичка која го носи бројот на одобрението со кој односната серија препарат се пушта во промет.

Контролните маркички од претходниот став ги издаваат надлежните установи за испитување и контрола на лековите.

7. Доколку препаратот не им одговара на пропишаните услови, надлежната контролна установа ќе побара од производителот да ги отстрани недостатоците. Ако тоа не е можно, контролната установа ќе одреди препаратот да се уништи во присуство на комисијата.

8. Против решението од контролната установа производителот има право на жалба до Комисијата за лекови во рок од осум дена од денот кога е примено решението. Жалбата се подава преку контролната установа.

При решавањето по жалбата Комисијата за лекови е должна да ја сослуша својата Поткомисија за лекови од биолошко потекло.

9. Надлежната контролна установа има право и должност да ја контролира и сета работа околу

производството на препаратот како и секоја работа во врска со производството. Исто така, таа има право на увид во протоколите на производството и во работата на погонската контрола на производителот, како и право да зема заради испитување мостри од препарат пред полнењето.

10. При прегледот на погонот органите на надлежната контролна установа се должни да го предупредат производителот на есенцијалните недостатоци или неправилности во производството и да го покажат испите да ги отстрани.

Доколку производителот не ги отстрани во определените сроки недостатоците и неправилностите за кои е предупреден, надлежната контролна установа ќе ја извести за тоа санитарната инспекција и ќе предложи одново да се повика производителот во нов рок да ги отстрани најдените недостатоци и неправилности или да се забрани производството на некој препарат или на сето производство.

11. Секој лек од биолошко потекло мора да има ознаки со следниве податоци:

а) на садот во кој е ставен:
име на производителот;
назив на содржината;
јачина на препаратот;
број на серијата.

б) На омотот на садот:
датум на приготвувањето;
рок на исправноста;
начин на чувањето на препаратот;
број на одобрението на препаратот.

Покрај тоа, во омотот пакувањето треба да содржи податоци:

за начинот на примената, и
за видот и количината на презервансот.

12. Увезените лекови од биолошко потекло се подложни на испитување и контрола од надлежната контролна установа. Овие лекови се испитуваат по методите што се пропишани за лековите од домашното производство.

Секое пакување на увезен лек од биолошко потекло мора да има маркичка со бројот на домашната установа за испитување и контрола на лековите.

13. Ова упатство влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на ФНРЈ“.

Бр. 1399

3 ноември 1954 година

Белград

Комисија за лекови
при Сојузниот завод за народно здравје
Претседател,
проф. др Војислав Ристиќ, с. р.

Секретар,

Мг. рн. Венцеслав Павлов, с. р.

619.

Врз основа на чл. 6 од Уредбата за југословенските стандарди, сојузните прописи за квалитетот на производите и за производителните спецификации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/51) Сојузната комисија за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА ИСПИТУВАЊЕ НА МЕТАЛИТЕ И ЗАВАРУВАЊЕТО

1. Во издание на Сојузната комисија за стандардизација се донесуваат следни југословенски стандарди: Терминологија, дефиниции и ознаки

за статичките испитувања на металите

JUS C.A4.001

Механички испитувања на металите

— испитување со затегање

JUS C.A4.002

Механички испитувања на металите

— испитување на јачината

JUS C.A4.003

Механички испитувања на металите — испитување на жилавоста по Шарпи	JUS C.A4.004
Механички испитувања на металите — испитување со свиткување	JUS C.A4.005
Механички испитувања на металите — испитување со натискање	JUS C.A4.006
Челични електроди за електролачно заварување	JUS C.H3.011
Телови за заварување на челик со топлење со пламен	JUS C.H3.051

Наведените југословенски стандарди објавени се во одделно издание на Сојузната комисија за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

2. Овие југословенски стандарди влегуваат во сила на 1 мај 1955 година.

Бр. 3110

3 декември 1954 година

Белград

Претседател
на Сојузната комисија за
стандардизација,
инж. Славољуб Виторовиќ, с. р.

620.

Врз основа на чл. 6 од Уредбата за југословенските стандарди, сојузните прописи за квалитетот на производите и за производителните спецификации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/51) Сојузната комисија за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ОД ОБЛАСТА НА ЕЛЕКТРОТЕХНИКАТА

1. Во издание на Сојузната комисија за стандардизација се донесуваат следни југословенски стандарди:

Изолациона трака — технички услови	JUS N.A8.011
Електрична ограда за земјоделството и шумарството	JUS N.M5.021
Отпорници и кондензатори — низи најзгодни вредности со соодветни толеранции	JUS N.N0.011

Наведените југословенски стандарди објавени се во одделно издание на Сојузната комисија за стандардизација, кое е составен дел на ова решение.

2. Овие југословенски стандарди влегуваат во сила на 1 март 1955 година.

Бр. 3109

3 декември 1954 година

Белград

Претседател
на Сојузната комисија за
стандардизација,
инж. Славољуб Виторовиќ, с. р.

621.

Врз основа на чл. 6 од Уредбата за југословенските стандарди, сојузните прописи за квалитетот на производите и за производителните спецификации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/51) Сојузната комисија за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ СТАНДАРД ЗА ТЕКСТИЛНАТА АМБАЛАЖА

1. Во издание на Сојузната комисија за стандардизација се донесува следниов југословенски стандард:

Текстилна амбалажа — вреќи за пакување овошје и зарзават, од јута JUS F.G4.020

Наведениот југословенски стандард објавен е во одделно издание на Сојузната комисија за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

2. Овој југословенски стандард влегува во сила на 1 март 1955 година.

Бр. 3108

3 декември 1954 година

Белград

Претседател
на Сојузната комисија за
стандардизација,
инж. Славољуб Виторовиќ, с. р.

По извршеното сравнување на текстот на Уредбата за измени и дополненија на Уредбата за данокот на доход („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/54) со изворниот текст, Сојузниот извршен совет утврди дека се поткрале долу цитираните грешки и дава

ИСПРАВКА

НА УРЕДБАТА ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА УРЕДБАТА ЗА ДАНОКОТ НА ДОХОД

1) Во членот 8 ставот 1 во редот 3 и 5 место зборот „данок“ и во редот 4 место зборот „данокот“ треба да стојат зборовите: „дополнителниот данок“.

2) Во членот 12 во последниот ред место: „(од точ. 6 на овој член)“ треба да стои: „од точ. 6 на овој член“.

Од Сојузниот извршен совет, 3 декември 1954 година, Белград.

УКАЗИ

Претседателот на Републиката, врз основа на чл. 71 точ. 4 од Уставниот закон, а по предлог од Државниот секретар за надворешни работи, донесува

УКАЗ

ЗА ОТГОВИК ОД ДОЛЖНОСТА НА ДОСЕГАШНИОТ ВОПРЕДЕН И ОПОЛНОМОЩЕН АМБАСАДОР НА ФНРЈ ВО РОМАНИЈА И ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ВОПРЕДЕН И ОПОЛНОМОЩЕН АМБАСАДОР НА ФНРЈ ВО РОМАНИЈА

I

Се отповикува

Радон Јовановиќ, од должноста на вонреден и ополномошен амбасадор на Федеративна Народна Република Југославија во Романија.

II

Се назначува

Никола Вујановиќ, досегашен ополномошен министер во Државниот секретаријат за надворешни работи за вонреден и ополномошен амбасадор на Федеративна Народна Република Југославија.

III

Државниот секретар за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

IV

Овој указ влегува во сила веднаш.

У. бр. 13

6 ноември 1954 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ во бројот 58 од 11 ноември 1954 година објавува:

Закон за измени и дополненија на Законот за ликвидација на аграрната реформа вршена до 6 април 1941 година на големите имоти во Автономната Покраина Војводина;

Закон за пасиштата на општонародниот имот;

Закон за временниот начин на избирање претставниците и членовите што ги избираат студентите, факултетските соработници и соработниците на универзитетските установи и факултетските управи во органите на факултетите и Универзитетот во Белград;

Решение за задолжително здружување електро-стопански претпријатија и погони во заедница на електростопанските претпријатија на НР Србија.

Во бројот 59 од 13 ноември 1954 година објавува:

Закон за контрола на производството на овошен и лозов посадочен материјал.

НАРОДНЕ НОВИНЕ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“ службени лист Народне Републике Хрватске во бројот 52 од 12 ноември 1954 година објавуваат само решенија на народните одбори за дополнителни избори.

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније“ во бројот 44 од 11 ноември 1954 година објавува:

Одлука за плаќање хонорарна служба и прекувремена работа во факултетите, високите школи и во просветно-научните институти;

Одлука за определување количините вино и ракија што можат производителите да ги потрошат во домаќинството во една производна година без плаќање данок на промет.

Во бројот 45 од 18 ноември 1954 објавува:

Решение за тоа кои земјоделски организации се сметаат во 1954 година за пробни погони;

Решение за реорганизација на Земјоделскиот спитен и контролен завод на Словенија во Љубљана, Сточарскиот завод на НР Словенија во Љубљана, како и Институтот за овоштарство и лозарство во Марибор;

Упатство за дополнување на Упатството за исплата на признаниците на Словенската народна помош, обврзниците на Главната команда на словенските партизански чети и контролните окупационски банкноти за давање во готово, што биле исплатувани како предум во текот на Народно-ослободителната борба;

Решение за полагање стручни испити за висококвалификуван работник од сите звања на металните и електротехничката струка при одделните испитни комисии со седиште во Трбовље.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

„Службен весник на Народна Република Македонија“ во бројот 34 од 28 октомври 1954 година објавува:

Одлука за изменувања и дополнувања на Републичкиот општествен план за 1954 година;

Одлука за изменувања и дополнувања на Републичкиот буџет за 1954 година;

Одлука за оснивање на Селско-стопанска комора на Народна Република Македонија;

Одлука за разрешување на досегашниот секретар и избор на нов секретар на Народното собрание;

Одлука за зголемување бројот на членовите на Извршниот совет;

Одлука за бројот на судиите и повремени судии во Вишиот стопански суд на Народна Република Македонија и за бројот на судиите во окружните стипански судови;

Одлука за избирање и разрешување судии на Вишиот стопански суд на Народна Република Македонија;

Одлука за избирање на судии на окружните стопански судови на Народна Република Македонија;

Одлука за избирање на повремени судии на Вишиот стопански суд на Народна Република Македонија;

Одлука за разрешување и избирање на судии на окружните судови;

Одлука за оснивање орган на Универзитетот и факултетите во Скопје;

Одлука за одредување бројот и именување членовите во Универзитетскиот совет на Универзитетот во Скопје;

Одлука за одредување бројот и именување членовите на факултетските совети на факултетите од Универзитетот во Скопје.

Во бројот 35 од 15 ноември 1954 година објавува:

Указ за прогласување на Законот за унапредување на сточарството;

Указ за прогласување на Законот за унапредување на овоштарството;

Указ за прогласување на Законот за унапредување на лозарството;

Указ за прогласување на законот за отворање виши гимназии односно виши класови на гимназии;

Указ за прогласување на Законот за вечерните основни училишта.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине“ во бројот 24 од 9 ноември 1954 година објавува:

Одлука за измени и дополненија на Општествениот план на НРБиХ за 1954 година;

Закон за измени и дополненија на Законот за Буџетот на НРБиХ за 1954 година;

Закон за Завршната сметка за извршување на Буџетот на НРБиХ за 1953 година;

Закон за измени на Законот за државниот печат;

Одлука за бројот на членовите што Народната скупштина ги избира во Универзитетскиот совет и факултетските совети на поодделни факултети од Универзитетот во Сараево;

Одлука за избирање членови за Универзитетскиот совет и факултетските совети на поодделни факултети од Универзитетот во Сараево;

Одлука за овластување Извршниот совет на НРБиХ да го пропише начинот на избирањето и бројот на членовите на органите на управувањето со Универзитетот и со поодделни факултети од Универзитетот во Сараево што ги избираат факултетските управи, факултетските соработници и студентите, како и условите за избирање факултетски соработници и соработници на универзитетските установи;

Одлука за одобрување статутот на Угостителската комора на НРБиХ;

Одлука за одобрување правилата за организацијата и работењето на Здружението на производителите на дрвната индустрија во Сараево;

Одлука за определување местата во кои може на претседателите и на судиите на општинските судови да им се одреди поголема дополнителна плата;

Одлука за измени и дополненија на Решението за Нижката школа на Министерството за татрежни работи на НРБиХ;

Одлука за бројот и начинот на избирањето членовите на факултетските совети и за начинот на избирањето членовите на универзитетскиот совет што ги избира факултетската управа од редот на своите членови;

Одлука за бројот на факултетските соработници што влегуваат во факултетската управа и за начинот на нивното избирање и за бројот на факултетските соработници и соработниците на универзитетските установи што влегуваат во Универзитетското собрание на Универзитетот во Сараево и за начинот на нивното избирање;

Одлука за начинот на избирањето членот на факултетските совети и членот на Универзитетскиот совет на Универзитетот во Сараево што ги избираат студентите меѓу себе како и за бројот и начинот на избирањето претставниците на студентите што имаат право да присуствуваат и расправаат во Универзитетското собрание на Универзитетот во Сараево;

Правилник за приватниот испит во основните школи и нивните одделенија на осумгодишните школи;

Упатство за измена на Упатството за спроведување на Уредбата за управувањето со станбените згради.

СОДРЖИНА:

	Страна
609. Одлука за прогласување на Законот за ставање вон сила Главата XIV на Уставот од 1946 година	693

	Страна
610. Одлука за измени и дополненија на Сојузниот општествен план за 1954 година	693
611. Одлука за дополненије на Сојузниот општествен план за 1954 година	693
612. Указ за прогласување на Законот за јавното обвинителство	694
613. Указ за прогласување на Законот за здравственото осигурување на работниците и службениците	698
614. Одлука за исплата на Стјепан Јурковиќ, земјоделец од Били Бриг износот досуден со пресудата на Окружниот суд во Осиек Г. бр. 86/51—22	715
615. Резолуција за утврдување сојузните закони што престанале да важат	715
616. Одлука за определување заменик на Претседателот на Федеративна Народна Република Југославија за време на неговата отсутиност од земјава	716
617. Наредба за условите и начинот на продажбата на определени видови основни средства на физичките и приватните правни лица	716
618. Упатство за контрола и испитување вредноста на лековите од биолошко потекло	717
619. Решение за југословенските стандарди на металите и заварувањето	717
620. Решение за југословенските стандарди од областа на електротехниката	718
621. Решение за југословенскиот стандард за текстилната амбалажа	718
Исправка на Уредбата за измени и дополненија на Уредбата за данокот на доход	718

ПОКАНА ЗА ПРЕТПЛАТА НА „СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ за 1955 година

Претплатата на „Службен лист на ФНРЈ“ за 1955 година изнесува 1.200 динари за еден примерок.

Претплатата се уплатува однапред за цела година со чековната уплатница што е приложена во бројот 49 на „Службен лист на ФНРЈ“; текушта сметка бр. 1032-T-220 при Народната банка на ФНРЈ — Централна за НР Србија, Белград.

Претплатниците што примаат повеќе примероци ќе ја најдат чековната уплатница во бројот врз кој е адресата.

Доколку претплатата не се обнови до 25 декември оваа година, ќе се запре испраќањето на весникот од 1 јануари 1955 година.

Се молат сите претплатници да се придржуваат кон забелешките врз грбот на чековната уплатница и својата адреса да ја напишат читливо и јасно (по можност со машина) без никакви скусувања. Со непотполни адреса весникот нема редно да ви доаѓа.

Ако ја испраќате претплатата со вирмански надолг, потребно е врз истиот да се стават сите податоци од нашата чековна уплатница.

Доколку за 1954 година ја положил претплатата за вас повисокиот орган, тој за тоа е одделно известен, па затоа на такви претплатници не им е приложена чековна уплатница.

Ако има нешто да се забележи или јави, достаточна е тоа да се напише врз грбот на чекот. Старите претплатници секогаш треба да се повикуваат на својот претплатен број.

АДМИНИСТРАЦИЈАТА НА „СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“

Белград, поштенски фах 226, тел. 26-276